

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Sosiaalialan koulutusohjelma /Kasvatus- ja perhetyö & sosiaalinen kuntoutus

Veera Kohonen ja Mira Simonen

KAVERIKIERROS

YHTEISÖLLISYYTTÄ PULPIN KOULUUN

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Tietojenkäsittely

Kohonen Veera ja Simonen Mira	Kaverikierros -yhteisöllisyyttä Pulpin kouluun
Opinnäytetyö	32 sivua + 8 liitesivua
Työn ohjaaja	Lehtori Merja Hautalainen
Toimeksiantaja	Pulpin koulu
Maaliskuu 2013	
Avainsanat	yhteisöllisyys, ryhmäprosessi, sosiaalinen pääoma, kouluvalmius

Opinnäytetyön tavoite oli luoda yhteisöllisyyttä Pulpin kouluun toiminnallisilla keinoilla. Pyynnöstä muokkasimme vanhaa Kaverikierros-tapahtumaa tuoden siihen uusia tuulia. Järjestimme oppilaille yhdessä koulun opettajien ja oppilaiden vanhempien kanssa leikkimielisen kilpailun. Tavoitteena oli tutustuttaa koulun oppilaita toisiinsa sekä viettää mukava ja rento koulupäivä raittiissa ulkoilmassa luoden kouluun mehenkeä erilaisten ryhmätehtävien kautta. Toiveena oli tuottaa onnistumisen kokemuksia sekä luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Tehtävänäme tapahtumassa oli keksiä 12 erilaista tehtävää. Tehtävät sisälsivät liikuntaa, luovuutta, ongelmanratkaisua ja vaativat oppilailta yhteistyötaitoja. Tapahtuman onnistumista arvioitiin kyselylomakkeen avulla, jonka oppilaat täyttivät tapahtuman jälkeen. Palautelomakkeessa käytettiin sekä avoimia kysymyksiä että monivalintakysymyksiä. Palautteista kävi ilmi, että oppilaat olivat pitäneet päivästä ja se täytti Kaverikierrokselle asetetut tavoitteet. Johtopäätöksenä voisimme todeta tällaisen tapahtuman yhdistäneen koulua.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Social Care

Kohonen, Veera & Simonen, Mira

Kaverikierros- Sense of community in Pulp School

Bachelor's Thesis

32 pages + 8 pages of appendices

Supervisor

Merja Hautalainen, Senior Lecturer

Commissioned by

Pulp School

March 2013

Keywords

sense of community, group process, social capital, ability for studying

The aim of this study was to create a sense of community into the Pulp school using functional methods. From request the changes were made to the old event bringing up new ideas to it. We executed different kind of school day for pupils which included a playful competition. Our aim was to get the pupils to know each other better. We also wanted everyone to have a nice school day which was spent outdoors. The aim was also to create sense of community to school with different kinds of group tasks. Our wish was to produce feelings of success and create senses of solidarity.

The event of Kaverikierros was organized to pupils of Pulp School in 2012. Our mission was to plan twelve different tasks for groups to carry out. These tasks included sports, creativity, problem solving skills and all of tasks required ability to co-operate. In the event of Kaverikierros, we worked with principal Juha Nikkinen and with pupils' parents. We measured the success of the event by using a questionnaire which the pupils filled in after the event. We used open and multiple choice questions in our questionnaire. Collected feedback showed us that pupils liked the event and that it fulfilled the goals that we had set. As conclusion we could say that this event united the Pulp school.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	6
2	KOULUIKÄISEN KEHITYS	6
	2.1 Kouluvalmius	6
	2.2 7-9 vuotiaiden kehityspiirteitä	8
	2.3 10–12 vuotiaiden kehityspiirteitä	9
3	YHTEISÖLLISYYS	10
	3.1 Yhteisöllisyyden historiaa	10
	3.2 Yhteisöllisyyden määrittelyä	11
	3.3 Yhteisöllisyys koulussa	12
	3.4 Kodin ja koulun yhteistyö	13
	3.5 Sosiaalinen pääoma	14
4	RYHMÄPROSESSI	15
5	KAVERIKIERROS-TAPAHTUMA	17
	5.1 Tavoitteet	17
	5.2 Aikataulu	17
	5.3 Vanhempainilta	18
	5.4 Toteutus	18
	5.5 Ryhmät	19
	5.6 Rastihenkilöt	20
	5.7 Kaverikierroksen päätös	26
6	PALAUTE	27
7	POHDINTA	32
	7.1 Opinnäytetyöprosessi ja oma oppiminen	33
	7.2 Parannusehdotukset	35
	LÄHTEET	36

LIITTEET

Liite 1. Palautelomake

Liite 2. Sankaritarina metsässä-näytelmä

Liite 3. Palautelomakkeen tulokset

1 JOHDANTO

Miettiessämme opinnäytetyötä meille oli selvää, että tahdomme molemmat työskennellä tulevaisuudessa lasten ja nuorten kanssa. Suunnitteluvaiheessa mielessämme oli jo toiminnallinen opinnäytetyö. Kysyimme Pulpin koulun rehtorilta Juha Nikkiseltä, olisiko heillä tarjota meille opinnäytetyön aihetta. Iloksemme meille tarjottiin Kaverikierros-tapahtuman järjestämistä. Kaverikierros-tapahtumalla on pitkät perinteet ja saimme olla mukana järjestämässä tapahtuman 10-vuotisjuhlaa. Tehtävämme Kaverikierroksessa jäi suunnitella 12 tehtävärastia, etsiä näille rasteille sopivat paikat yhdessä rehtorin kanssa, tehtävien esittely vanhemmille ja rasteilla tarvittavien tavaroiden hankkiminen. Opinnäytetyömme tarkoitus on luoda yhteisöllisyyttä Pulpin kouluun toiminnallisoin keinoin. Rehtorin toiveena oli saada tapahtumaan uusia tuulia. Tarkoituksena oli tutustuttaa koulun oppilaita toisiinsa sekä viettää mukava ja rento koulupäivä raiteissa ulkoilmassa luoden kouluun me-henkeä erilaisten ryhmätehtävien kautta.

Opinnäytetyömme teoriatausta koostuu yhteisöllisyydestä, kouluikäisen kehitysvaiheista, ryhmäytymisestä ja sosiaalisesta pääomasta. Yhteisöllisyyden lisääminen Pulpin kouluun oli koko opinnäytetyömme päätavoite. Kouluikäisen kehitysvaiheet meidän oli huomioitava suunnitellessamme tehtävärasteja. Tehtävien tuli olla vaikeustasoltaan sellaisia, jotka soveltuivat 7-12 vuotiaille. Ryhmäytymistä olemme käsitelleet ryhmäprosessin kautta. Tämä on mukana opinnäytetyössämme, sillä Kaverikierros toteutettiin ryhmätyöskentelynä. Sosiaalista pääomaa käsitelimme, koska toivoimme Kaverikierroksen lisäävän oppilaiden sosiaalista pääomaa. Sosiaalista pääomaa syntyy yhteisöllisyyden kautta. Toisinaan tätä käytetään myös yhteisöllisyyden lähikäsitteenä (Lähteenoksa 2008, 25).

2 KOULUIKÄISEN KEHITYS

2.1 Kouluvalmius

Tehtävärasteja suunnitellessa meidän piti ottaa huomioon eri-ikäisten lasten fyysiset, psyykkiset ja sosiaaliset kyvyt. Käsittelemme opinnäytetyössämme paljon kouluvalmiutta, sillä meidän tuli kiinnittää erityistä huomiota koulun pienimpiin oppilaisiin Kaverikierrosta suunniteltaessa. Tehtävät eivät saaneet olla liian haastavia, jotta alkuopetuksessa olevatkin saisivat tapahtumasta onnistumisen kokemuksia. Osa tehtä-

vistä taas oli tarkoituksella suunniteltu vaikeimmiksi, jotteivät vanhemmat oppilaat turhautuisi vaan heillekin riittäisi haastetta. Mainitsemme tässä lyhyesti tehtävärasteista. Tarkempi kuvaus tehtävärasteista on kappaleessa 8.4.

Kouluvalmiudella tarkoitetaan fyysisten, sosioemotionaalisten ja kognitiivisten taitojen kehittymistä siten, että lapsi selviää koulutyön asettamista vaateista. Oppiminen muuttuu leikistä perustaitojen tietoiseen harjoittamiseen (Linnilä 1997, 38). Fyysisiltä taidoiltaan koulun aloittavan lapsen tulisi hallita perusliikuntataidot, jotka ovat tasapainot, liikkumistaidot ja käsittelytaidot. Yleensä perusliikuntataidot ovat vakiintuneet jo kuudenteen ikävuoteen mennessä. Koulussa lapsi kehittää jo opittuja motorisia taitoja ja oppii uusia. Alkuopetuksessa opetus sisältää runsaasti hienomotoriikkaa vaativia tehtäviä. Tällainen taito on esimerkiksi kirjoittaminen, jota lapsi tarvitsee koko koulupolkunsa ajan. (Linnilä 2011, 56–57.) Kaverikierroksessa hienomotoriikkaa vaativa tehtävä oli helmien erottelu. Perusliikuntataitoja taas vahvasti kopittelu-tehtävä.

Kognitiivisilla taidoilla tarkoitetaan ajattelun, kielen ja muistin kehitystä, joihin liittyy olennaisesti tarkkaavaisuus ja motivaatio. Kognitiivisista taidoista käytetään myös nimitystä tiedolliset taidot. Seitsemänvuotiaiden oletetaan jaksavan kuunnella aikuisen puhetta noin 30 minuuttia. Tähän lapset oppivat toisinaan jo esikoulussa, mutta viimeistään ensimmäisen lukukauden aikana koulussa. (Arajärvi 1988, 29.) Yhteistä kaikille koulutaipaleensa aloittaneille on, että tämänikäisten muistitoiminnot kehittyvät vielä. Alkuopetuksessa kannattaakin siksi suosia erilaisia muistileikkejä ja -harjoitteita. (Linnilä 2011, 60–61.) Kaverikierroksessa näitä taitoja vaadittiin erityisesti lego-tehtävässä, jossa muisti oli suuressa osassa. Aikaa tehtävien ohjeistukseen oli vähän, joten oppilailta vaadittiin tarkkaavaisuutta ohjeiden kuuntelemiseen. Motivaatiota yritimme pitää yllä kannustamalla ryhmiä ja antamalla positiivista palautetta.

Motivaation osuus oppimisessa on suuri. Koulussa opettajan osuus motivaation tukemisessa on merkittävä. Lapsen motivaatiota voi tukea kiinnittämällä huomiota lapsen vahvuuksiin ja antamalla yksilöllistä palautetta, jota lapsi voi hyödyntää toiminnassaan. Motivaatio ohjaa myös oppimistaitoa, tarkkaavaisuutta ja sen säätelyä. (Linnilä 2011, 60–61.) Motivaation nostattaminen oli yksi rastihenkilöiden tehtävistä. Tätä toteutettiin kannustamalla joukkuetta ja antamalla heille positiivista palautetta.

Sosioemotionaalisisessa kyvykkyydessä yhdistyy sekä sosiaaliset taidot että tunnetaidot, jotka ovat liitoksissa toisiinsa vahvasti. Lapsen tulee olla sosiaalisilta taidoiltaan ky-

vykäs toimimaan ryhmässä ja kouluyhteisön jäsenenä. Sosioemotionaaliseen kyvykkyyteen kuuluu käsitys itsestä ja omista mahdollisuuksista sekä kyvyistä. Tunne-elämän kehittyminen vaatii halua kasvaa aikuiseksi ja kykyä odottaa omaa vuoroaan. (Arajärvi 1988, 30.) Emotionaalinen kyvykkyyys tarkoittaa tunteiden säätelyä tehokkaasti päämäärien saavuttamiseksi. (Linnilä 2011, 47–50.) Kaverikierros tarjosi hyvän mahdollisuuden näiden taitojen vahvistamiseen ja opetteluun.

2.2 7-9 vuotiaiden kehityspiirteitä

Seitsemänvuotiaan maailmakuva rakentuu ympärillä nähdystä ja kuullusta. Koulutapaileensa aloittaneet ovat vielä paljon kiinni vanhemmissaan. Tämänikäisen minäkäsitys on yleensä hyvin positiivinen. Seitsemänvuotiaalle lapselle on tärkeää saada arvostusta aikuisilta. (Aho & Laine 2004, 26.) Seitsemänvuotiaana lapsi alkaa erkaantua satujen ja leikkien maailmasta ja hän siirtyy enemmän käytännöllisiin toimiin. Pikkuhiljaa seitsemänvuotias alkaa tiedostaa omia vahvuuksiaan ja heikkouksiaan. Tässä ikävaiheessa lapsi tarvitsee paljon aikuisen huomiota ja kannustamista. (Hiltunen 1991, 84, 98.)

Kahdeksanvuotias hakee aktiivisesti muiden hyväksyntää muita miellyttämällä. Tämänikäiset eivät vielä osaa asettaa realistisia tavoitteita itselleen. Tästä voi seurata epäonnistumisen kokemuksia. Yleistä tämänikäisille on saavutusten vertailu. Kahdeksanvuotiaan tunne-elämä on vakaata ja kaverisuhteet ovatkin tiiviitä ja pysyviä. (Aho & Laine 2004, 26–27.)

Yhdeksänvuotiaat ovat hyvin tiedonjanoisia ja vaativat hyvin perusteltuja vastauksia kysymyksilleen. Yhdeksänvuotiaat elävät tiedostamisprosessin vaihetta, jossa hänen suhteensa ikätovereihin, sisaruksiin ja aikuisiin muuttuu. Tämä voi olla lapselle hämmentävää. Tässä vaiheessa lapsi kaipaa enemmän neuvonantajaa kuin huolenpitoa ja saattaaakin loukkaantua verisesti, jos häntä kohdellaan pienen lapsen tavoin. Alle kymmenenvuotias koululainen voi tehdä jo monimutkaisia koordinaatioita vaativia toimintoja. Tämän ikäiset lapset osaavat muun muassa liittää hyppäämiseen vauhdin. (Hiltunen 1991, 96 – 99.)

7-9 vuotiaille lapsille säännöt muuttuvat tärkeiksi ja sääntöjen rikkomiseen suhtaudutaan vakavasti. Tämänikäiset lapset tietävät jo hyvin eron oikean ja väärän välillä. Tähän ikävaiheeseen kuuluu myös uteliaisuus ympäristöään kohtaan. Tässä ikävaiheessa

etsitään itselle mielekkäitä harrastuksia. Samalla lapset vertailevat itseään muihin ja voivat olla huolissaan jonkin ominaisuuden puuttumisesta, jonka ovat huomanneet esimerkiksi luokkatoverillaan. 7-9 vuotiaat lapset ovat herkkiä heitä koskevaan palautteeseen. Kaveripiiri alkaa muotoutua sekaryhmästä samaa sukupuolta oleviin kavereihin. (Hiltunen 1991, 96 – 99, 106.) Kaverikierroksessa keskityttiin positiivisen palautteen antamiseen ja oppilaiden kannustamiseen. Rastihenkilöiden kuului myös puuttua asiattomaan käytökseen, mutta tällaista ei tietojemme mukaan Kaverikierroksessa ilmennyt. Sääntönä kaikilla rasteilla oli, että toisen haukkumisesta seurasi ryhmälle miinus-pisteitä. Tällä haluttiin turvata kaikille osallistujille onnistunut ja positiivinen kokemus päivästä. Ohjeistuksista pyrimme tekemään mahdollisimman selkeitä, jotta turhilta väärinkäsityksiltä välttyttiin.

2.3 10–12 vuotiaiden kehityspiirteitä

Kymmenenvuotias lapsi tarkkailee omia ja ikätovereidensa tunteita ja käyttäytymistä. Erilaisuutta ei huomata tai sitä ei hyväksytä vaan kaikkien tulee olla mahdollisimman samankaltaisia. Kymmenvuotias ei välttämättä osaa olla vielä hienotunteinen puheissaan ja hän voi näin ollen suoruudellaan loukata muita. Kaverisuhteet ovat jo kiinteitä ja näillä on suuri merkitys itsetunnon kehittämisessä. Vanhempien osa itsetunnon kehityksen tukijoina vähenee. (Aho & Laine 2004, 27–28.)

Yksitoistavuotiaana lapsi alkaa etsiä omaa identiteettiään. Yksitoistavuotiaan tunnetilat ja mielipiteet vaihtuvat tiuhaan. Lapsi kamppailee aikuisuuden ja lapsuuden välissä. Toisinaan yksitoistavuotias tahtoo itseään kohdeltavan lapsen tavoin, toisinaan hän taas tahtoisi olla yksi aikuisista. Yksitoistavuotiaalle ei enää riitä pelkästään vanhempien hyväksyntä vaan hyväksyntä tulee saada myös ikätovereilta. (Aho & Laine 2004, 28.) Tässä ikävaiheessa hienomotoriikka on kehittynyt jo lähes huippuunsa (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 135.)

Kaksitoistavuotias tunnistaa jo hyvin omat kehittämisen alueensa. Tämänikäinen lapsi peilaa itseään kavereidensa kautta. Samalla kaksitoistavuotias arvostelee kavereitaan kriittisesti ja kaveripiiri voikin yllättäen vaihtua kokonaan. Kaksitoistavuotias tasapainoilee yksilöllisyyden ja ikätovereiden miellyttämisen kanssa. Kaksitoistavuotiaana lapsi tietää jo hyvin syy- ja seuraussuhteita. Tämänikäinen vaatii itsenäisyyttä päätöksissään, mikä voi tuottaa konflikteja lapsen ja aikuisen välille. Kaksitoistavuotiaan minäkäsitys on jo osittain vakiintunut. (Aho & Laine 2004, 28.) Kaksitoistavuotias voi-

daan ajatella kuuluvan kehitykseltään jo nuoruuden varhaisvaiheeseen. Tähän kuuluu ihmissuhteiden kriisi, joka pitää sisällään kapinoinnin vanhempia ja muita auktoriteetteja vastaan. Suurella osalla kaksitoistavuotiaista (erityisesti tytöillä) esiintyy biologisen murrosiän merkkejä. (Dunderfelt 2011, 84.)

Näissäkin ikävaiheissa lapsi tarvitsee paljon aikuisen ohjausta ja läheisyyttä (Dunderfelt 2011, 84). Ristiriitaa luo se, että samaan aikaan lapsi irrottautuu vanhemmistaan ja kehittää omaa identiteettiään (Hiltunen 1991, 110.) 10–12-vuotias lapsi haluaa kokea olevansa tarpeellinen ja tahtoo ansaita aikuisen luottamuksen. Lapsen itsenäinen ajattelu kehittyy voimakkaasti ja lapsi kyseenalaistaa asioita, jotka olivat aiemmin itseltään selviä. Tässä iässä lapsi oppii parhaiten tekemisen kautta. (Dunderfelt 2011, 84.) Ryhmään kuuluminen on merkittävä osa tämänikäisen elämässä. Vastuunotto lisääntyy ja toisten huomioon ottaminen kasvaa. 10–12-vuotiaana kehonhallinta paranee. (Hiltunen 1991, 110.) Kuudesluokkalaisilla oli oma roolinsa Kaverikierroksessa, sillä he toimivat ryhmänsä kapteeneina. Kapteenin tehtäviin kuului muun muassa ryhmänsä johdattaminen rastilta toiselle, huolehtien siitä, että pienimmätkin oppilaat pysyivät ryhmän mukana. Tällainen vastuunkantaminen oli kuudesluokkalaisille sekä luontaista että mieluisaa. Huolimatta siitä, että 10–12-vuotiaiden kehitykseen kuuluu vanhemmista irtautumisista, oli vanhempien Kaverikierroksessa mukana olo monille tärkeää.

3 YHTEISÖLLISYYS

3.1 Yhteisöllisyyden historiaa

Yhteisöllisyys on muuttanut muotoaan aikojen saatossa. Yksityisyys keksittiin vasta teollistumisen jälkeen, ennen tätä ihminen määriteltiin yhteisönsä kautta.

Maatalousyhteisöissä ihmiset olivat ennen kaikkea osa paikallisyhteisöä. Oman yhteisönsä ulkopuolella ihminen ei ollut mitään. Elämänpiiri rajoittui kävelymatkaan. Silloin ei tunnettu yksityisyyden tai vapaa-ajan käsitteitä. Yhdessä syötiin, peseydyttiin ja nukuttiin. (Mokka & Neuvonen 2006, 45–46.)

Teollistumisen myötä tilanne alkoi muuttua ja syntyi ydinperheen käsite. 1960–1970-luvuilla yhteisöllisyys oli selvästi näkyvämpää kuin nykypäivänä: kylässä kaikkien tunsivat toisensa ja kaikkia tervehdittiin, naapuriapu oli arkipäivää ja lapset olivat niin sanottuja ”koko kylän lapsia”, joita komensivat ja kehuivat niin omat vanhemmat kuin kuka muu kyläläinen tahansa. (Raina 2012, 14, 19–20.) Nykyään tilanne on toinen.

Elämänpiiri on valtava, ystäviä voi löytyä niin naapurista kuin toiselta puolelta maapalloa. Yhteydenpito on huomattavasti helpottunut muun muassa Internetin ja liikenneyhteyksien parantumisen myötä. Sosiaalinen media onkin ”lähentänyt välimatkoja”. Sosiaalisissa medioissa kuten Facebookissa voi liittyä eri yhteisöihin ja ryhmiin, joissa voi vapaasti valita kuinka tiiviisti ryhmässä haluaa olla mukana. Virtuaaliset yhteisöt ovat korvanneet osaltaan entisaikojen yhteisöllisyyttä. (Raina 2012, 29.)

Naapuriapua voisi sanoa vieraaksi käsitteeksi nykypäivänä. Harva enää edes tuntee kaikkia naapureitaan. Tähän vaikuttaa esimerkiksi se, että nykypäivänä ihmiset muuttavat aiempaa useammin työn tai opiskelujen perässä. (Raina 2012, 20.) Mielestämme nykyajan ajatusmaailma on hyvin yksilökeskeistä, eikä ihmiset ehkä enää osaa tai halua ottaa askelta ”taaksepäin”, näkyvästi yhteisölliseen elämään. Suomessa on viime vuosien mittaan huolestuttu yhteisöllisyyden vähenemisestä. Esimerkiksi koulumaailmassa oppilaan oppimiseen keskitytään vain yksilötasolla ja oppimisyhteisö jää vähemmälle huomiolle. (Linnilä 2011, 66.) Myöskään muita kuin omia lapsia ei uskalleta enää rajata. Tämä ongelma on huomattu muun muassa kouluissa ja päiväkodeissa. Jos lapsen vanhemmat ovat päiväkodissa hakemassa lastaan, kuuluuko vastuu rajamisesta vanhemmille vai päiväkodin henkilökunnalle? Tämä voisi selittyä sillä, että jos yhteisön jäsenet eivät tunne toisiaan, motivaatio vieraiden välittämisestä on heikko. (Raina 2012, 20.)

3.2 Yhteisöllisyyden määrittelyä

Abraham Maslow (1987) kuvaa persoonallisuuden kehittymistä tarpeiden tyydyttämisen kautta. Maslow'n tarvehierarkian perustasona ovat ihmisen fysiologiset tarpeet. Fysiologisiin tarpeisiin kuuluvat muun muassa ruoka, juoma ja lämpö. Seuraavaan tasoon kuuluvat psykologiset tarpeet. Näitä tarpeita ovat tarvehierarkian mukaan liittymisen, ryhmään kuulumisen ja rakkauden tarpeet, jotka ovat ihmiselle luontaisia perustarpeita. Ihminen on sosiaalinen olento ja tarvitsee ympärilleen muita ihmisiä. (Linnilä 2011, 44.)

Yhteisöllisyyttä miettiessä on ensin selvitettävä, mikä on yhteisö. Yhteisöllä voidaan tarkoittaa vaikka kylää, joukkoa, naapurustoa, kansakuntaa, paikkakuntaa, kansaa, yhteiskuntaa, valtiota, aluetta, perhettä tai koulua ja niin edelleen. Listaa katsoessa tun-

tuu, ettei näillä yhteisöillä ole mitään yhteistä toistensa kanssa, mutta näin ei kuitenkaan ole. Yleistä yhteisöille on yhteinen kiinnostuksen kohde, tavoitteet, arvot ja normit. (Pessi & Seppänen 2011, 292.) Yhteisöä voi myös suunnata ja vahvistaa näitä yhteisöä ohjaavien asioiden avulla. (Yhteisöllisyyden periaatteet.)

Yhteisön lähikäsitteitä ovat yksilöllisyys, vertaistuki, osallisuus ja sosiaalinen pääoma. Yksilöllisyys ei suinkaan ole yhteisöllisyyden vastakohta, vaikka näin voisi helposti kuvitella. Yhteisöllisyyden perusta on, että yhteisön jäsenet näkevät toisensa, tunnustavat toistensa läsnäolon ja hyväksyvät toisensa. (Lähteenoksa 2008, 25.)

Yhteisöllisyys on myös vapaaehtoisuuteen perustuvaa. Esimerkiksi, jos ajattelee valtiota yhteisönä niin huomaa, etteivät kaikki sen kansalaiset halua sitoutua noudattamaan samoja sääntöjä eli lakeja. On myös yhteisöjä, jotka eivät ole valtavirran mukaan hyväksyttäviä, tällaisia yhteisöjä ovat muun muassa uusnatsit ja rikollisjengit. (Harisalo & Miettinen 2010, 121.) Sama pätee myös koulumaailmaan. Oppivelvollisuutensa laiminlyöneitä voi olla kaikilla luokka-asteilla. Tällöin puhutaan koulupudokkaista. Koulupudokas on peruskoulun oppilas, joka keskeyttää koulunkäynnin ennen kuin oppivelvollisuus on suoritettu. (Koulupudokas.) Koulun keskeyttämisvaara on suurin oppilailla, joilla on matala sosiaalinen tausta, jotka eivät saa koulunkäyntiinsä vanhempiensa tukea, ja joilla on heikko koulumotivaatio. (Opetusministeriö 2006, 1.)

Yhteisöllisyyttä on monenlaista. Toiset yhteisöt ovat väistämättä tiiviimpiä kuin toiset. Yhteisöllisyyteen liittyy olennaisesti tunne ryhmään kuulumisesta. Voisimmekin todeta, että yhteisöllisyydessä kaikki osapuolet ovat kumppaneita, jotka tarvitsevat toinen toisiaan. Yhteisöllisyys voi olla voimavara, jos ihminen kokee olevansa tarpeellinen ja tuntee, että voi tarpeen tullen pyytää apua yhteisöltä. (Raina & Haapaniemi 2007, 26.) Yhteisöllisyys rakentuu yhteisön jäsenten välisissä suhteissa ja vuorovaikutuksessa. Yhteisöllisyyteen kuuluu myös luottamus yhteisön välisten jäsenten kesken. Ilman yhteenkuuluvuuden tunnetta, ei voi olla yhteisöllistä elämääkään eikä sen luomaa turvaa. (Lähteenoksa 2008, 116.)

3.3 Yhteisöllisyys koulussa

Yhteisöllisyys ei tapahdu koulussa itsestään. Opettajien toimenkuvaan kuuluu ryhmien yhteistyön organisoiminen ja sitä kautta kouluyhteisön luominen. Opettaja voi

omilla toimillaan luoda yhteisö rakenteita ja vaikuttaa ryhmäprosesseihin. Vuorovaikutuksen edistäminen parantaa oppimista ja lisää oppilaiden hyvinvointia. (Raina & Haapaniemi 2007, 25.) Perusopetuksen yleisenä tehtävänä on kasvattaa yhteiskunnan jäsenyyteen ja opettaa siihen tarvittavia taitoja ja tietoja. Perusopetuksella on sekä kasvattava että sivistävä tehtävä. Sen tehtävä on myös lisätä yhteisöllisyyttä ja tasa-arvoa. Koulun tulisi mahdollistaa oppilaidensa monipuolinen kasvu siten, että oppilas omaisi hyvän itsetunnon ja hänellä olisi mahdollisimman hyvät tiedot ja taidot jatko-opintoja varten. (Raina & Haapaniemi 2007, 15–16). Hyvässä koulu yhteisössä jokainen oppilas on tärkeä. (Määttä & Rantala 2010, 112).

3.4 Kodin ja koulun yhteistyö

Kaverikierroksen tiimoilta pääsimme tekemään yhteistyötä vanhempien kanssa vanhempainillassa sekä itse Kaverikierroksessa. Vanhempien vastuulle jäi rastihenkilöinä toimiminen yhdessä meidän ja luokkatovereidemme kanssa, jotka ohjasivat yhden rastin. Usein koulu ja koti ovat yhteyksissä ikävien asioiden tiimoilta. Näitä asioita voivat olla ongelmat koulussa, lapsen äkillinen sairastuminen tai tapaturmat. Näin ei saavuteta toivottua yhteisöllisyyttä vanhempien ja koulun kesken. Koulu ja koti ovat oppilaalle tärkeitä yhteisöjä, joiden yhteistyöllä on oppilaalle merkitystä. Koulujen opetussuunnitelma vaatii yhteistyötä koulun ja kodin välillä. Koulun ja kodin on ymmärrettävä toistensa merkitys. Kun koulun ja kodin yhteistyö toimii, on tästä hyötyä molemmille osapuolille ja ennen kaikkea oppilaalle. Kodin kannustaminen koulutyössä nostaa lapsen motivaatiota opiskeluun ja näin myös edesauttaa koulussa menestymistä. Kun opettaja tietää oppilaan kotiolosuhteet, ymmärtää hän lasta paremmin. Kun taas vanhemmat tuntevat lapsensa opettajan työtavat ja päämäärät, on heidän helpompi arvostaa opettajaa ja koulua. Vanhempien apu koulun järjestämissä tapahtumissa ja retkissä, lähentää koulun ja kodin yhteistyötä merkittävästi. (Raina & Haapaniemi 2007, 18.)

Parhaassa tapauksessa koti ja koulu tukevat toisiaan tavalla, jonka varassa lapsi ja nuori kasvaa ja kehittyy. Jos yhteistyö puuttuu, myös tämä tuki rakoilee ja voi vaikuttaa haitallisesti lapsen ja nuoren kehitykseen. Hyvä yhteistyö ilmenee säännöllisenä yhteydenpitona ja avoimena keskusteluna lasten koulunkäynnistä (Gretschel & Kiilakoski 2012, 103.) Kodin ja koulun yhteistyö rakentaa turvallisuutta ja viestii välittämisestä lapselle ja nuorelle. Koulun ja kodin järjestämien yhteisten tapahtumien kautta

oppilaat voivat tutustua luokkatovereidensa vanhempiin ja koulun henkilökuntaan. Myös oppilaiden vanhemmat oppivat tuntemaan näin toisiaan. (Kinnunen 2001, 139.)

3.5 Sosiaalinen pääoma

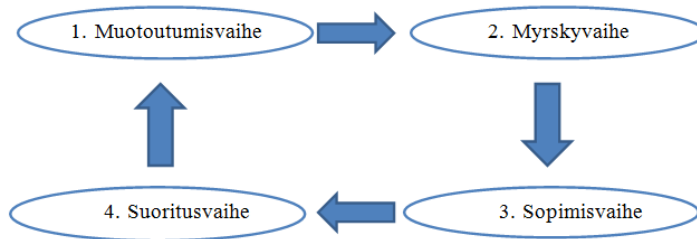
Sosiaalinen pääoma on yksi yhteisöllisyyden lähikäsitteistä, sillä yhteisöllisyyden kautta syntyy sosiaalista pääomaa, jolla taas on suuri vaikutus elämänlaatuun (Lähteenoksa 2008, 25). Sosiaalista pääomaa syntyy ihmisten välisissä vuorovaikutustilanteissa ja siihen kuuluu vastavuoroisuus, osallistuminen, verkostoituminen ja luottamus. Nämä asiat auttavat yhteisön ja yksilön tavoitteiden toteutumisessa. (Mitä on sosiaalinen pääoma?) Sosiaalista pääomaa ei ole olemassa, ennen kuin yksilö hyväksyytään yhteisön jäseneksi (Pulkkinen 2002, 42). Ihmistä ei ole luotu elämään yksin, vaan hän tarvitsee jatkuvasti toisten ihmisten tukea, apua ja voimavaroja. Verkostoituminen vaatii sosiaalisia taitoja. (Harisalo & Miettinen 2010, 128.)

Jokaisella lapsella on oikeus yhteisölliseen elämään (Yhteisöllisyys lapsen näkökulmasta 2012). Lapsen sosiaalinen pääoma saa alkunsa jo kotoa, jossa tähän vaikuttaa lapsen, sisarusten ja vanhempien väliset suhteet. (Pulkkinen 2002, 39.) Koulussa lapsi saa mahdollisuuden luoda suhteita niin vertaistensa kuin turvallisten aikuisten kanssa. Juuri näillä keinoilla koulu pystyy tarjoamaan lapsille sosiaalista pääomaa. (Leinonen & Pulkkinen 2004, 68.) Ihmisillä, joilla on sosiaalista pääomaa elävät pidempään eivätkä he sairastu yhtä helposti. Suomessa tämä näkyy selvimmin Länsi-rannikolla suomenruotsalaisten keskuudessa, joissa ihmiset elävät pidempään ja kokevat elämänsä onnellisempina kuin muualla Suomessa. Tämä asia selittyy juuri sosiaalisella pääomalla ja yhteisöllisyydellä. On tutkittu, että mitä vähemmän ihminen luottaa muihin ihmisiin ja mitä selvemmin ihminen kokee olevansa yksin, sitä suuremmalla todennäköisyydellä hän sairastuu ja syrjäytyy. (Kortteinen 2000, 35.)

Nimenomaan ihmisten välisillä suhteilla, yhteisöillä ja verkostoilla on hyvinvointitutkimusten mukaan yhä suurempi merkitys taloudellisessa, henkisessä ja fyysisessä hyvinvoinnissa. Sosiaalisella pääomalla ja yhteisöllisyydellä on siis jopa kansanterveyteen liittyvää vaikutusta. (Mokka & Neuvonen 2006, 19.)

4 RYHMÄPROSESSI

Ryhmän toimintaa tarkastellessa puhutaan ryhmäprosesseista, eli siitä, mitä ryhmässä tapahtuu. Ryhmytyksessä Tuckmanin (1965) mukaan on neljä vaihetta: muotoutumisvaihe, myrskyvaihe, sopimisvaihe ja suoritusvaihe. (Heikkilä 2002, 275.)

Kuva 1. Ryhmän kehitysvaiheet

Ryhmän kehityksen ensimmäinen vaihe on muotoutumisvaihe. Tässä vaiheessa ryhmän jäsenet tutustuvat toisiinsa. Ryhmän alkuvaihe voi olla ryhmänjäsenille ahdistava tilanteen erikoisuuden vuoksi. (Jauhiainen & Eskola 1994, 93.) Vähitellen ryhmä alkaa luoda omia tapoja toimia ja ryhmän jäsenille alkaa pikkuhiljaa muodostua rooleja ryhmän sisällä. Alkuvaiheessa jäsenet tutustuvat ja tunnustelevat toistensa odotuksia ja ominaisuuksia, vähitellen ryhmä alkaa luoda toimintatapoja ja ryhmän jäsenille alkaa muodostua rooleja ryhmän sisällä. Ryhmän muotoutumisvaiheessa jokainen ajattelee yksilöllisesti ja miettii, mitä häneltä odotetaan, ei sitä, mitä ryhmältä odotetaan. Alussa jokainen kantaa ensisijaisesti huolta itsestään ja omasta roolistaan. Alussa ryhmän jäsenet varovat pahoittamasta kenenkään mieltä ja näin ollen ryhmässä toimitaan ristiriitoja välttäen. Muotoutumisvaiheen avulla ryhmä etsii omaa toimintatapaansa. Muotoutumisvaiheessa halu oppia tuntemaan ryhmän muut jäsenet nopeuttaa samalla siirtymistä myrskyvaiheeseen. (Heikkilä 2002, 275–278, 290.) Muotoutumisvaiheessa ryhmä tarvitsee paljon ohjaajan tukea (Himberg & Jauhiainen 1998, 146).

Myrskyvaiheessa ristiriidat uskalletaan jo tuoda esiin ja nämä aiheuttavat helposti konflikteja ryhmän sisällä. Konfliktit kuuluvat luonnollisena osana ryhmäprosessiin. Ryhmän jäsenten keskuudessa alkaa esiintyä kilpailua omasta paremmuudesta ja kritiikkiä toisia kohtaan. Myös johtaja voi olla kritiikin kohteena (Jauhiainen & Eskola 1994, 93). Myrskyvaiheessa johtajan rooli korostuu. Johtajan kuuluu muistuttaa ryhmäänsä yhteisestä päämäärästä ja rakentaa luottamusta osapuolten välille, sillä kritisoiminen ja väheksyminen eivät vie ryhmää eteenpäin. Myrskyvaiheessa voi muodos-

tua kahden tai kolmen ihmisen liittoumia, jotka vaikeuttavat yhteishengen luomista ja ryhmään sitoutumista. Ryhmäprosessin lopputulos on aina antoisampi, mutta vaativampia, kun ryhmässä on erilaisia ihmisiä. Myrskyvaiheen suurimpana haasteena seuraavaan vaiheeseen siirtymisessä on kyvyttömyys kuunnella muita ryhmäläisiä ja haluttomuus toisten ymmärtämiseen. (Heikkilä 2002, 281–285, 290.)

Sopimisvaiheessa pystytään käsittelemään esiin tulleita ristiriitoja. Tämä helpottaa ryhmän työskentelyä. (Himberg & Jauhiainen 1998, 146.) Sopimisvaiheessa ryhmän jäsenten välinen kilpailuasetelma katoaa eikä kenenkään tarvitse enää korostaa omaa erinomaisuuttaan. Ryhmänjäsenet ymmärtävät oman vastuunsa ryhmätyöskentelyssä. Ryhmä alkaa keksiä toimintatapoja, joilla päätökset saadaan tehtyä yhdessä. Ryhmä alkaa toimia ryhmäajattelun mukaisesti ja ymmärtää erilaisten jäsenien vahvuudet ryhmän toiminnassa. Sopimisvaiheessa ryhmän sisäiset liittoumat rikkoutuu ja näin ollen ryhmäidentiteetti alkaa kehittyä. Ryhmänjäsenille muodostuu omat roolit ja jokainen löytää paikkansa ryhmässä. Kokonaiskäsitys päämäärästä tarkentuu ja ryhmä toimii yhtenäisenä sen saavuttamiseksi. Kun ryhmä aletaan kokea turvalliseksi, uskaltavat ryhmänjäsenet pyytää apua toisiltaan ja myöntää omat heikkoutensa ja virheensä. Tässä vaiheessa arimmatkin ryhmänjäsenet uskaltavat tuoda esiin omia mielipiteitensä, koska ryhmän ilmapiiri on aiempaa avoimempi. Yleensä eteneminen sopimisvaiheesta suoritusvaiheeseen onnistuu helposti, kun ryhmänjäsenten kesken on syntynyt keskinäinen luottamus. (Heikkilä 2002, 286–287, 291.)

Suoritusvaiheessa ryhmässä ei voi olla yhtään toimimatonta jäsentä, toimivassa ryhmässä jokainen tietää jo, mitä heiltä odotetaan. Ihanneryhmässä jäsenet osoittavat totaalista lojaaliutta ryhmää kohtaan. Ideaalitalanne ei kuitenkaan välttämättä kestä kovin kauaa, vaan ryhmä voi palata ryhmäprosessin aiempiin vaiheisiin. Suoritusvaiheessa ryhmän kommunikointi on avointa ja toisille osoitetaan luottamusta. Yhteistyön sujumisen kannalta ryhmänjäsenten tulee osata tehdä kompromisseja (Himberg & Jauhiainen 1998, 147). Tässä vaiheessa johtajan rooli vähenee, sillä ryhmänjäsenet pystyvät ottamaan vastuuta itsestään ja toisistaan. Kun ryhmä onnistuu sille annettussa tehtävässä, vahvistaa se ryhmä entisestään. Suoritusvaiheessa myös epäonnistumisista selviydytään paremmin toisia kunnioittavan ilmapiirin avulla. (Heikkilä 2002, 288–290.)

Ryhmä voi edetä nopeastikin vaiheesta toiseen. Useimmiten muotoutumisvaihe ja myrskyvaihe kestävät muita vaiheita kauemmin. Joskus ryhmä voi jumiutua tiettyyn

vaiheeseen ja palata jo aiemmin käsiteltyihin vaiheisiin. Erilaiset tiimit etenevät eri vauhdilla tasolta toiselle, sillä ryhmän kehittyminen on yksilöllistä ja arvaamatonta. Tunteiden jakaminen ja käsittely kaikissa ryhmän kehitysvaiheissa on erityisen tärkeää. (Heikkilä 2002, 291–292.)

5 KAVERIKIERROS-TAPAHTUMA

5.1 Tavoitteet

Opinnäytetyömme päätavoite oli luoda yhteisöllisyyttä Pulpin kouluun. Tähän pyrimme Kaverikierros-tapahtuman avulla. Tavoitteenamme oli tutustuttaa koulun oppilaita toisiinsa sekä viettää mukava ja rento koulupäivä raittiissa ulkoilmassa luoden kouluun me-henkeä erilaisten ryhmätehtävien kautta. Toiveenamme oli tuottaa onnistumisen kokemuksia sekä luoda kouluun yhteenkuuluvuuden tunnetta. Tapahtuma lisäsi myös kodin ja koulun välistä yhteistyötä, sillä oppilaiden vanhemmat olivat mukana tapahtuman toteuttamisessa. Tehtäväksemme jäi suunnitella kaksitoista erilaista tehtävärastia, joiden tarkoituksena oli edistää oppilaiden tiimityöskentelytaitoja ottaen huomioon oppilaiden eri kehitysvaiheet.

5.2 Aikataulu

Opinnäytetyömme aihe vahvistui 28.9.2011, mutta pääsimme aiheemme pariin vasta helmikuussa 2012, sillä olimme molemmat ulkomaanharjoittelussa lokakuusta tammi-kuuhun. Palatessamme harjoittelusta vaihdoimme informaatiota sähköpostitse puolin ja toisin rehtorin kanssa. Ensimmäisessä yhteisessä tapaamisessa 9.3.2012, saimme tärkeää tietoa Kaverikierros-tapahtumasta. Kävimme muun muassa läpi edellisvuosien tehtävärasteja, jotta onnistuisimme suunnittelemaan erilaisia tehtäviä Kaverikierros päivään. Keskustelimme Kaverikierros-tapahtuman tavoitteista sekä omasta roolistamme tapahtumassa. Tehtävärasteja suunnittelimme 10.3–2.4. 2012 välisenä aikana. 2.4.2012 lähetimme sähköpostilla rastiehdotuksemme koulun rehtorille, joka piti ehdotuksiamme toimivina. Sovimme myös uuden tapaamisajan ennen vanhempainiltaa 25.4.2012, jossa pystyimme yhdessä miettimään sopivia paikkoja rastien toteuttamiseen sekä tekemään vielä tarvittavia muutoksia tehtävärastien pisteytyksiin. Kaverikierros toteutettiin 16.5.2012 kello 16.30–20.30. Opinnäytetyömme kirjoitusprosessi alkoi todenteolla vasta 12.8.2012. Opinnäytetyömme alkuseminaarin pidimme

14.2.2013, josta saimme hyviä neuvoja opinnäytetyön kirjoittamiseen. Loppuseminaarin ajankohtana oli 25.4.2013.

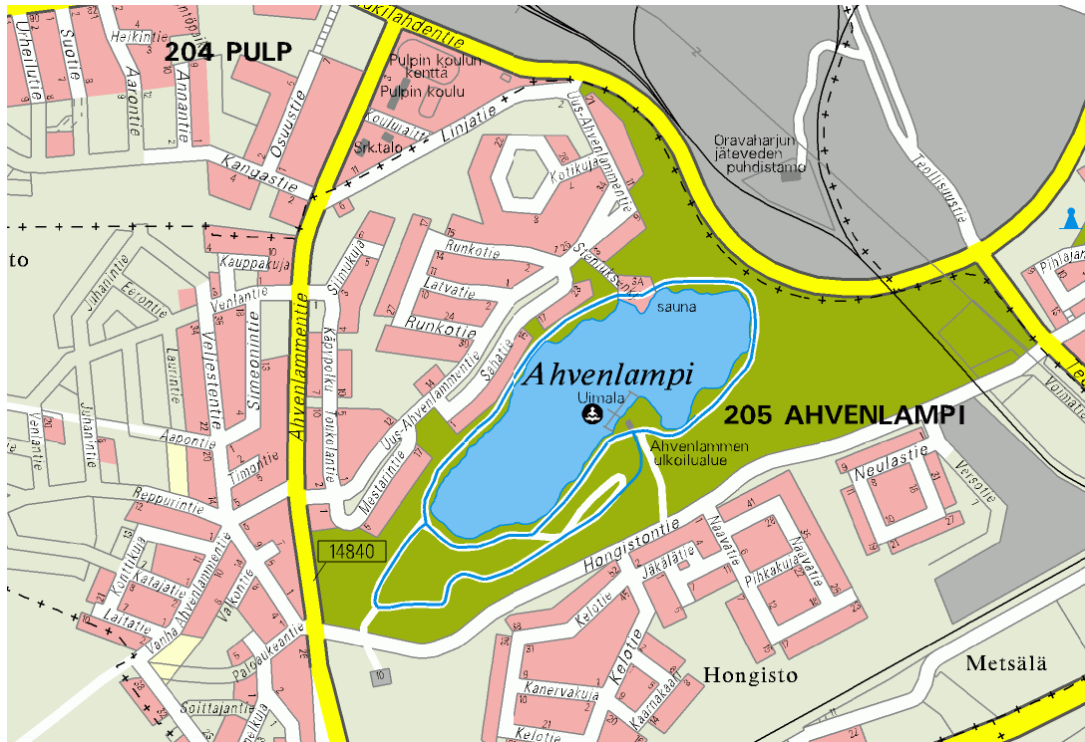
5.3 Vanhempainilta

Kaverikierros-tapahtuma järjestettiin yhteistyössä oppilaiden vanhempien kanssa. Vanhempien tehtävä tapahtumassa oli toimia rastihenkilöinä. Osallistuimme vanhempainiltaan, joka pidettiin Pulpin koululla. Ennen vanhempainiltaa arvoimme tehtävärastit keskenämme niin, ettei kumpikaan voinut valita, minkä tehtävän esittelee vanhemmille. Vanhempainillassa jakauduimme siten, että Mira ja rehtori kiersivät kertomassa Kaverikierroksesta luokille 1-4a ja Veera luokille 4b-6. Kerroimme hieman itsestämme ja miten, päädyimme mukaan järjestämään Kaverikierrosta. Vanhemmat olivat kiinnostuneita kuulemaan niin sosionomin ammatista kuin siitä, miksi olimme halunneet tehdä yhteistyötä juuri Pulpin koulun kanssa. Jokaisessa luokassa kerroimme aluksi niistä tehtävistä, jotka olimme arvonnalla jakaneet. Tämän jälkeen pyysimme yhtä vanhempaa valitsemaan heidän luokkansa tehtävärastin, nostamalla tehtävälapun Miran tai Veeran kädestä. Myöskään vanhemmat eivät saaneet valita tehtävärastia. Tällainen menettely, jossa ”nopeat syövät hitaat” on mielestämme epäreilu. Olimme itse hyvin innostuneita esitellessämme rasteja ja toivoimme tämän innostuneisuuden välittyvän myös vanhempiin. Aikaisemmin vanhemmat olivat itse keksineet tehtävärastit Kaverikierrokselle ja monet vanhemmat kiittelivät meitä hyvien ideoiden esiintuomisesta. Vanhemmilla oli kuitenkin mahdollisuus hylätä ehdotuksemme ja keksiä tilalle oma rasti, mutta tällaista ei tapahtunut. Vanhemmat olivat vastuussa tehtävärastien toteutuksesta.

5.4 Toteutus

Kaverikierros toteutettiin 16.5.2012 klo 16.30–20.30 välisenä aikana. Tapahtumapaikana toimi kuvankaunis Ahvenlampi. Ahvenlampea ympäröi lenkkipolku, jonka varrelle rastit olivat sijoitettu. Ahvenlampi on koko koululle tuttu paikka, sillä siellä järjestetään muun muassa jokavuotiset koulun hiihtokilpailut sekä muita koulun tapahtumia. Ahvenlampi toimii myös uimapaikkana ympäri vuoden. Ahvenlampi on ympärysmitaltaan noin 1,9 km. Ahvenlammelta lähtee myös pieni pururata, joka on pituudeltaan noin 1,0 kilometrin mittainen (Lappeenranta, karttapalvelu). Koulupäivä ei ollut oppilaille tavanomainen, sillä Kaverikierros toteutettiin kello 17.30–20.30 välisenä

aikana. Itse menimme paikalle tuntia aiemmin valmistelemaan tehtävärasteja. Oppilailla ei ollut muuta koulua kyseisenä päivänä.

Kuva 2. Kartta Kaverikierroksen toimintaympäristöstä (Lappeenranta, karttapalvelu)

5.5 Ryhmät

Kaverikierroksen ajatuksena on tehdä koulun oppilaista ryhmiä niin, että joka ryhmässä on yksi oppilas kultakin luokka-asteelta. Rehtori jakoi oppilaat ryhmiin. Ajatuksena oli, että kummioppilas ja ”kummilapsi” olisivat aina samassa ryhmässä. Pulpin koululla on ollut tapana, että kuudesluokkalaiset ryhtyvät ensimmäisellä luokalla olevien oppilaiden kummiksi. Ideana on, että jokaisella ekaluokkalaisella on kummioppilas, joka auttaa häntä ensimmäisenä kouluvuonna. Ryhmien muodostamisissa oli tärkeää tuntea oppilaat, jotta ryhmähengen kannalta haitallisilta liittoutumisilta vältyttiin. Tavoitteena oli myös tutustuttaa koulun oppilaita toisiinsa, jolloin Kaverikierroksen tavoitteiden mukaista oli valita ryhmiin toisilleen vieraita oppilaita. Ryhmät olivat 6-8 hengen suuruisia ja niitä oli yhteensä 25. Ryhmät liikkuvat rastilta toiselle tehden niihin kuuluvia tehtäviä.

Oppilaat oli jaettu pienryhmiin. Pienryhmän tunnusmerkkejä on, että siihen kuuluu 3-12 henkilöä. Ryhmän jäsenet tunnistavat toisensa ja tuntevat kuuluvansa tähän ryh-

mään. Ryhmän kaikilla jäsenillä tulisi olla vuorovaikutusta keskenään. Ryhmällä on yhteinen tavoite ja päämäärä. (Sosiaalipsykologian peruskurssi. Ryhmät.)

Kuudesluokkalainen toimi ryhmän kapteenina ja kuljetti ryhmänsä rastilta toiselle huolehtien siitä, että ryhmä pysyi kasassa. Kapteenin rooliin kuului myös kannustaa ryhmäänsä, pitää huolta ryhmänsä jäsenistä ja kertoa aikuisille, eli rastihenkilöille, mikäli ryhmässä esiintyy ongelmia. Tällaisia ongelmia voivat olla esimerkiksi asiaton käyttäytyminen, matkan aikana tapahtuva tapaturma tai äkillinen sairastuminen.

5.6 Rastihenkilöt

Toiveena oli, että rastihenkilöitä olisi ollut kolme jokaisella rastilla. Yhden tuli ohjeistaa tehtävä ja toisen havainnoida ryhmää. Kolmannen rastihenkilön rooli oli toimia ”stopparina”. Stopparin tuli pysäyttää rastille jonottavat ryhmät, jottei rastin tehtävä heti paljastuisi ja jotta jokainen tehtävärastia suorittava ryhmä saisi rauhan tekemiseleen. Rastihenkilöillä oli oikeus vaihtaa roolejaan rastilla. Valitettavasti kaikille rasteille ei kuitenkaan riittänyt kolmea rastinvetäjää, jolloin rastilta puuttui stoppari. Rastihenkilöt pisteyttivät tehtävät heti ryhmänsuorituksen jälkeen. Pisteet merkattiin ryhmän omaan taulukkoon, jossa jokaiselle tehtävärastille oli oma paikkansa. Kapteeni kuljetti tätä taulukkoa mukanaan kantaen sitä kaulassaan. Jokaisella rastihenkilöllä tuli olla mukana vihko ja kynä tätä tarkoitusta varten.

Rastihenkilön tehtävään kuului olennaisesti ryhmän toiminnan havainnointi. Rastihenkilöiden tuli ohjeistaa rastilla toteutettava toiminta, pisteyttää suoritus sekä yhteistyö, huolehtia ajankäytöstä ja antaa ryhmälle ohjeet seuraavalle rastille. Rastihenkilöiden kuului rakentaa oma rastinsa sekä hoitaa sen purkamisen ja tavaroiden palauttaminen takaisin lähtöpaikalle, josta tavarat kuljetettiin eteenpäin niille kuuluville paikoille. Rastihenkilöiden vastuulla oli oppilaiden turvallisuudesta huolehtiminen. Toimimme itse rastihenkilöinä oppilaiden vanhempien lisäksi. Ohjaamamme rasti oli näytelmärasti. Kierrätys-tehtävärastin rastihenkilöiksi pyysimme mukaan kolmea luokkatoveriamme, jotteivät jonot rasteilla kasvaisi liian suuriksi. Luokkatoverimme saivat kierrätysrastin, koska se jäi yli vanhempainillassa, jossa rastit arvottiin luokkien kesken. Kerroimme luokkatovereillemme ennen päivää Kaverikierroksen tavoitteista ja käytännöistä. Ohjeistimme luokkatovereillemme myös, kuinka tehtävärasti tulee esittää oppilaille.

Pisteytyksessä huomioitiin niin tehtävänsuoritus kuin ryhmäytöaidot ja toisten huomioonottaminen. Maksimipistemäärä kussakin tehtävässä oli 10 pistettä, viisi pistettä suorituksesta ja viisi yhteistyöstä. Pistetaulukkaan merkattiin ryhmän saamat pisteet numeroin. Rastinvetäjät antoivat sanallisen palautteen ryhmälle suullisesti. Kukin tehtävärasti oli pituudeltaan viisi minuuttia. Tähän aikaan tuli mahdollista tehtävän ohjeistus, toiminta sekä arviointi. Haasteenamme tehtävärastien suunnittelussa oli ratkaista pisteytys sellaiseksi, että pisteytyksen pystyi antamaan ryhmälle heti rastin suorittamisen jälkeen. Tässä saimme korvaamatonta apua rehtorilta.

Kolme ensimmäistä rastia toteutettiin jo ennen Kaverikierros-päivää, mutta jotka kuuluivat Kaverikierros-tapahtumaan. Kaverikierros-päivä olisi venynyt liian pitkäksi, jos kaikki rastit olisi suoritettu samana päivänä. Kaikkia rasteja ei myöskään ollut mahdollista toteuttaa Ahvenlammella.

Ensimmäinen tehtävärasti on nimenkeksintä ryhmälle. Nimessä täytyi esiintyä joku adjektiivi sekä taruolento. Tässä ryhmänjäsenet tapasivat toisensa ensimmäisen kerran. Oppilaat kokoontuivat välituntisin ryhmän kesken miettimään ryhmälleen nimeä ja saivat mahdollisuuden tutustua toisiinsa paremmin. Ryhmien kapteenit ilmoittivat rehtorille oman joukkueensa ryhmännimen. Tässä tehtävässä oppilaat saivat käyttää luovuuttaan ja mielikuvitustaan. Tehtävä toimi hyvänä ”lämmittelytehtävänä” ennen vaativampia tehtävärasteja. Ensimmäiseksi tehtävärastiksi ei ollut järkevää valita kovin haastavaa tehtävää, sillä yksilöiden muotoutuminen ryhmäksi vie aikaa. Alussa yksilöt tarkkailevat toisiansa eivätkä osaa vielä ryhmäajattelua. Ryhmän ensimmäisessä eli muotoutumisvaiheessa jokainen ajattelee itseään ja miettii, mitä häneltä odotetaan, ei sitä, mikä on ryhmälle parasta. Tässä vaiheessa jokainen kantaa ensisijaisesti huolta itsestään ja omasta roolistaan. Ryhmänjäseniä mietityttää, miten muut näkevät hänet. Ryhmänjäsenet varovat pahoittamasta kenenkään mieltä ja näin ollen ryhmässä toimitaan ristiriitoja välttäen. Tehtävän haasteena on löytää ryhmälle kaikkia osapuolia tyydyttävä ratkaisu. Tämä vaatii kommunikointitaitoja sekä valmiutta kompromisseihin, sillä jokainen ryhmänjäsen ei voi saada omaa ehdotustaan hyväksytyksi. (Heikkilä 2002, 276, 278.)

Rehtorin ehdotuksesta lisäsimme kaverikierrokselle kopittelurastin. Koulu osallistui valtakunnalliseen Miljoonia koppeja-projektiin, jossa lasketaan kaikki kopit eli heitetyn pallon kiinniotot. Yhteisenä tavoitteena oli saavuttaa viikossa koko koulun voimin

miljoona koppia. Kopittelua suoritettiin välitunneilla tiistaista perjantaihin neljän päivän ajan aikavälillä 8.-11.5.2012. Kilpailu sijoittui sopivasti Kaverikierros-päivään nähden, joten sen ottaminen mukaan Kaverikierros tapahtumaan oli luontevaa. Miljoona koppia -kilpailun tarkoituksena oli lisätä lasten liikkumista ja lisätä välituntiliikuntaa. Samalla se toimi ryhmähengen luojana. Kilpailu oli tarkoitettu alakouluille Etelä-Karjalassa. Pulpin koulu sijoittui kilpailussa neljänneksi koppimäärällä 403 043. (Miljoona koppia -kisa 8.-11.5.2012)

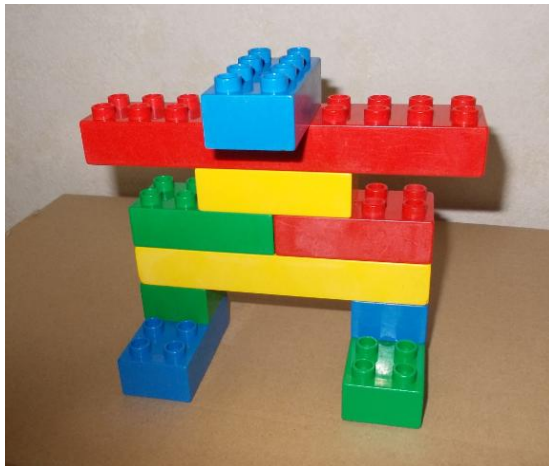
Kolmas tehtävästä oli helmien erottelu pyykkipoikaa apuna käyttäen, joka toteutettiin myös koululla jo ennen Kaverikierros-päivää. Tehtävä oli helpompi toteuttaa sisätiloissa kuin ulkona. Tämän tehtävästä tarkoituksena oli erotella eriväriset helmet omiin astioihin (esimerkiksi siniset helmet, siniseen astiaan) pyykkipoikia käyttäen. Tässä tehtävästä oppilaiden tuli sopia pelistrategiastaan parhaimman tuloksen saavuttamiseksi. Sen lisäksi tehtävässä tarvittiin nopeutta, hienomotoriikkaa sekä pitkäjänteisyyttä, sillä helmet karkailivat helposti. Tehtävään tarvittiin erivärisiä helmiä ja astioita sekä pyykkipoika jokaiselle joukkueenjäsenelle. Koulu hoiti tämän rastin tarvikkeet. Tehtävässä nousi esiin ryhmäläisten kyky kannustaa toisiaan ja näin olla omalta osaltaan luomassa ryhmähenkeä.

Loput tehtävästä toteutettiin Ahvenlammella. Jokainen ryhmä aloitti Kaverikierroksen eri rastilta, siirtyen rastilta toiselle myötäpäivään.

Neljäs tehtävästä oli kuminauhapujottelu. Tehtävänä oli pujottautua kuminauhan läpi sekä yksin että pareittain. Pujottelukerrat ratkaisivat ja pisteitä sai sen mukaan mitä enemmän pujottelukertoja määrättyssä ajassa (3 minuuttia) sai suoritettua. Kuminauhana käytettiin koulun jumppakuminauhaa. Tämä tehtävä vaati oppilailta ketteryyttä sekä uskallusta toisen ihmisen koskettamiseen. Toisen ihmisen koskettaminen ei ole kaikille itsestään selvää. Jokainen kokee kosketuksen yksilöllisesti persoonallisuustekijöiden, aiempien kokemusten ja ympäristön asenteiden pohjalta. Kosketuksella voidaan lisätä toisesta pitämisen tunnetta. (Koponen 2009.) Juuri tästä syystä tahdoimme rastin, jossa kosketetaan toisia.

Viidennellä tehtävästä ryhmän tarkoituksena oli rakentaa samanlainen olio legoista kuin, minkä he näkivät valokuvassa. Legot saimme lainaksi Lampikankaan ryhmäperhepäiväkodilta. Suunnittelimme olion ja otimme siitä valokuvan tehtävästä varten. Tehtävässä oli mukana kaikki samat legot sekä hämäyksen vuoksi muutama yli-

määräinen legopalikka. Valokuva oli kiinnitetty seinän taakse, josta sitä ei heti nähnyt. Yksi ryhmänjäsen kerrallaan sai käydä katsomassa kuvaa, jonka jälkeen hänen tuli ohjata muuta ryhmää rakentamaan oliota. Ohjauksen tuli tapahtua sanallisesti eikä siinä saanut käyttää käsiä. Oppilaat saivat harjoitusta suullisten ohjeiden noudattamiseen. Pidimme tärkeänä, että jokainen ryhmänjäsen pääsee ohjaamaan ryhmää vuorollaan. Rastilla ujo/ helposti syrjäänvetäytyvä oppilas sai kokea, miltä tuntuu toimia ohjeiden antajana muille. Tehtävässä tuli pystyä luottamaan ryhmätoveriin. Tehtävän suorittamisen kannalta muisti oli suuressa osassa. Tehtävän suorittaminen annetussa ajassa oli haastavaa ja harvat saivat olion tehtyä mallin mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että tehtävä olisi epäonnistunut. Mielestämme tehtävän suorittaminen ja tehtävän onnistuminen ovat kaksi eri asiaa. Ajattelemmme tehtävän täyttäneen tavoitteensa, jos se lisäsi yhteistyötä, ryhmähenkeä ja toisten kannustusta.

Kuva 3. Viidennen tehtävärastin lego-olio

Kuudennella tehtävärastilla ryhmänjäsenet näyttelivät kukin vuorollaan sananlaskuja pantomiimina eli ilman ääntä ja muut yrittivät arvata kyseessä olevan sananlaskun. Jos ryhmänjäsenestä sananlasku tuntui liian vaikealta näytellä, niin tämän sananlaskun sai ohittaa ja ottaa tilalle uuden. Sananlaskut näytettiin ryhmäläisille ennen pantomiimiesityksen aloittamista, jotta ne olisi ollut helpompi arvata. Sananlaskut näytettiin etukäteen, koska tehtävä olisi ollut muuten liian haastava vanhemmillekin oppilaille. Olimme valinneet sananlaskut meille tutuista sananlaskuista. Tietokatkoksen vuoksi rastihenkilöillä ei ollut sananlaskuja Kaverikierroksen alkaessa, mutta onneksemme olimme ottaneet varalle sananlaskuja, joten tämäkin rasti saatiin onnistumaan. Tehtävä vaati ryhmäläisiltä uskallusta eläytyä tilanteeseen. Tarkoituksena oli myös opettaa suomalaisia sananlaskuja. Sananlaskut valitsimme, koska yksi perusopetuksen tehtävä

on siirtää kulttuuriperintöä sukupolvelta toiselle (Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet.) Tehtävärastin tarkoituksena oli rohkaista oppilaita itsensä ilmaisussa ryhmän edessä. Päämääränä oli myös kehittää vuorovaikutustaitoja sekä yhteistyökykyä. (Sinivuori & Sinivuori 2000, 13.) Toisten kannustaminen oli avain asemassa tässäkin tehtävässä.

Seitsemännellä rastilla ryhmänjäsenille jaettiin valmiista näytelmästä roolit ja heidän kuului näytellä tarinaa roolinsa mukaisesti. Toimimme itse tämän rastinvetäjinä. Toinen meistä luki tarinan ja toinen keskittyi ryhmän havainnoimiseen. Vaihdoimme lukijan ja havainnoijan rooleja aina yhden ryhmän suorituksen jälkeen. Tehtävässä ei vaadittu muuta materiaalia kuin tarina, joka oli rastihenkilöillä. Tämän tehtävän arvioinnissa pisteiden määrään vaikutti innostuneisuus ja tiimityöskentely. Tehtävässä suuressa osassa oli toisten huomioiminen. Rastilla oli tärkeää kuunnella rastinvetäjien antamaa ohjeistusta. Tämä rasti vaati osallistujilta eläytymistä rooleihin. Rastilla tuli hyvin esiin jo aiemmin mainitsemaamme kosketuksen kokemisen yksilöllisyys, sillä näytelmässämme oli kohta, jossa päähenkilön tuli halata toista näyttelijää. Osalle halaaminen oli helppoa ja luontevaa kun taas osa ujosteli ”vieraamman” ihmisen kosketusta. Emme huomanneet suuria eroja tyttöjen ja poikien välillä rohkeudessa koskettaa toista. Suurin osa ryhmistä suoritti halaus-kohtauksenkin innokkaina. Rasti oli suunniteltu siten, että jokainen osallistuja pystyi valitsemaan itse, kuinka vahvasti eläytyy tehtävään. Jokainen sai pysyä mukavuusalueellaan niin tahtoessaan. Tehtävän tarkoituksena oli kehittää vuorovaikutustaitoja sekä yhteistyökykyä ja antaa rohkeutta itsensä ilmaisuun ryhmässä. (Sinivuori & Sinivuori 2000, 13.)

Kahdeksas tehtävärasti oli kierrätysrasti. Luontoon oli piilotettu erilaisia kierrätettäviä tavaroita, joihin oli kiinnitetty esinettä tarkoittava sana, esimerkiksi puhelinluetteloon oli kiinnitetty lappu, jossa luki puhelinluettelo. Ryhmänjäsenten tehtävänä oli etsiä nämä kierrätettävät esineet, irrottaa niissä kiinni oleva lappu ja tuoda laput oikeisiin kierrätyspisteisiin. Kierrätyspisteet olivat kartonki, metalli ja paperi. Kartonkikierrätyksen esineet olivat maitopurkki, munakenno ja pizzalaatikko, paperikierrätyksen esineet olivat puhelinluettelo, mainosposti, kirjekuori ja sanomalehti, metallikierrätyksessä kierrätettävänä esineinä toimivat ananaspurkki, sinkkiruukku ja alumiinifolio. Kierrätyspisteet teimme poljinroskiksista. Kaikki tavarat ja laput järjestimme tehtävärastille itse. Tehtävän tarkoituksena oli opettaa kierrättämisen tärkeydestä ja luonnon puhtaana pitämisestä. Tehtävä vaati nopeutta, sillä esineiden luo tuli juosta, mikäli ai-

koi saada tehtävän suoritettua ajan puitteissa. Tehtävässä oli monta eri vaihetta. Ensiksi ryhmän tuli löytää esineet ja tuoda niistä laput kierrätyspisteille, tämän jälkeen ryhmän tuli pohtia, mihin kierrätyspisteeseen kyseinen esine kuuluu. Tärkeää oli ryhmän keskinäinen kommunikointi suorituksen aikana, etteivät ryhmänjäsenet esimerkiksi toisi useita saman esineen lappuja. Rastihenkilöinä toimivat luokkatoverimme Vesa, Juho ja Ville, jotka kertoivat rastin olleen haastava nimenomaan siksi, että ryhmänjäsenet toivat useita saman esineen lappuja. Rastinvetäjät joutuivat palauttamaan laput paikoilleen, vaikkei tähän olisi ollut aikaa. Tämä kerrytti hieman jonoa kierrätysrastille. Jonot tasaantuivat kuitenkin illan kuluessa. Rasti oli ehkä pienimmille oppilaille liian monimutkainen, sillä myös itse esineitä tuotiin kierrätyspisteille.

Yhdeksäs tehtävästä oli reisipalloviesti. Tässä ryhmänjäsenten oli vuorollansa juostava tietty matka pallo reisiensä välissä. Pallona käytettiin pientä jumppapalloa, jonka koulu järjesti. Pallo ei saanut tippua juoksun aikana. Jos pallo tippui, oli ryhmänjäsenen pysähdyttävä ja laitettava pallo takaisin reisiensä väliin ja vasta sen jälkeen hän sai jatkaa matkaansa. Liikunnallisuudella sekä sisukkuudella oli suuri merkitys tehtävästä suoriutumisessa. Tässäkin tehtävässä tarvittiin toisen kannustamista. Liikunta on tärkeää lapsen kokonaisvaltaiselle kasvulle, johon kuuluvat fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen ulottuvuus. Liikunnan kautta lapsi saa kokemuksia omasta kehostaan, sen toiminnasta ja suorituskyvystä. Liikunnan avulla voidaan opetella yhteistyötaitoja ja toisen huomioonottamista. Halusimme ehdottomasti jonkin liikuntatehtävän Kaverikierrrokseen, sillä olimme huolissamme lasten vähäisestä liikunta-aktiivisuudesta ja tahdoimme luoda liikunnan iloa jokaiselle. Tarkoituksena oli tehtävä, jossa kaikki olisivat liikunnallisilta taidoiltaan ”samalla viivalla”. Näin kenenkään ei tarvinnut pelätä tulevansa nolatuksi, vaikkei liikunta olisikaan oma vahva alue. (Laakso, Nupponen & Telama 2007, 42.)

Kymmenentenä tehtävästä olivat erilaiset käyttötarkoitukset. Rastilla oli tarkoitus etsiä tutuille esineille uusia käyttötarkoituksia. Ryhmäläisille annettiin erilaisia esineitä joille ryhmäläisten tuli keksiä mahdollisimman monta uutta käyttötarkoitusta. Esimerkiksi vaateripustimelle tuli keksiä uusia käyttömuotoja. Vanhempien tehtäväksi jäi keksiä esineet ja tuoda ne kyseessä olevalle rastille. Tehtävän suorittamiseen tarvittiin rohkeutta kertoa omia ehdotuksiaan muille. Tehtävällä pyrittiin tukemaan oppilaiden mielikuvitusta. (Sinivuori & Sinivuori 2000, 13.) Tehtävästä ryhmä toimi yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Tämä vaati ryhmältä ryhmätöitä.

Yhdestoista rasti kulki nimellä vesiviesti. Tehtävärastilla oli tarkoitus kaataa vettä mukista mukiin ja saada astia mahdollisimman nopeasti täyteen vettä. Tämä toteutettiin niin, että ryhmä oli jonossa ja ryhmän ensimmäinen seiso veden äärellä, josta hän otti vettä omaan mukiinsa. Rastille oli varattu kumisaappaat, jotteivät ensimmäisenä jonossa olevan kengät kastuisi. Jonon ensimmäinen kaatoi veden takanaan olevan ryhmänjäsenen mukiin joka taas kaatoi veden takanaan olevan mukiin ja niin edelleen. Jonon viimeinen kaatoi veden astiaan. Näin edettiin niin kauan kunnes astia oli saatu täytettyä vedellä. Koulu hoiti tehtävärastilla tarvittut esineet paikalle. Tehtävässä vaadittiin nopeutta sekä tarkkuutta. Koska Kaverikierros järjestettiin lammen ympäristössä, oli luontevaa ottaa mukaan rasti, jossa toimitaan veden kanssa. Rasti toteutettiin niin, ettei kukaan kuitenkaan kastuisi. Tässä tehtävässä jokaisen ryhmänjäsenen panos oli yhtä merkittävä. Ryhmän oli toimittava saumattomassa yhteistyössä parhaimman tuloksen saavuttamiseksi.

Kahdestoista rasti oli korikävely. Tarkoituksena oli saada kuljetettua ryhmä korien päällä kävellen mahdollisimman pitkä matka. Korin päälle noustuaan ei saanut enää astua maahan vaan ryhmän jäsenten tarkoituksena on siirtää aina takimmaista tyhjää koria eteenpäin ja siten liikkua eteenpäin. Tätä ohjetta ei kerrottu oppilaille etukäteen vaan heidän oli ratkaistava se yhdessä. Korikävelyssä vaadittiin tasapainoa, kekseliäisyyttä sekä tiimityötaitoja. Pisteet määräytyivät kuljetun matkan mukaan. Saimme lainaksi neljää tyhjää maitokoria tätä tapahtumaa varten Lounaskahvila Paalupaikasta Kouvolaan.

5.7 Kaverikierroksen päätös

Kun ryhmät olivat kiertäneet kaikki rastit, kokoonnuimme uimalaitokselle, jossa oppilaille ja järjestäjille oli tarjolla mehua ja makkaraa. Sillä aikaa, kun muut nauttivat pöydän antimista, rehtori laski ryhmien pisteet. Ennen voittajien julkistamista, rehtori oli pyytänyt ensimmäisen Kaverikierroksen voittanutta joukkuetta paikan päälle kertomaan omista Kaverikierros-kokemuksistaan. Paikalle pääsi yksi joukkueen jäsen, joka kertoi omista muistoistaan tapahtumasta. Oppilaat jaksoivat kuunnella mielenkiinnolla entisen oppilaan muistoja. Tämän jälkeen rehtori julkisti kolme eniten pistettä saanutta joukkuetta aloittaen kolmanneksi sijoittuneesta. Voittajajoukkue sai kiertopalkinnon, johon on kaiverrettu aikaisempien voittajajoukkueiden nimet. Tähän kier-

topalkintoon lisätään myös vuoden 2012 voittajajoukkue. Olimme väsyneitä, mutta onnellisia, koska päivä sujui ilman ongelmia.

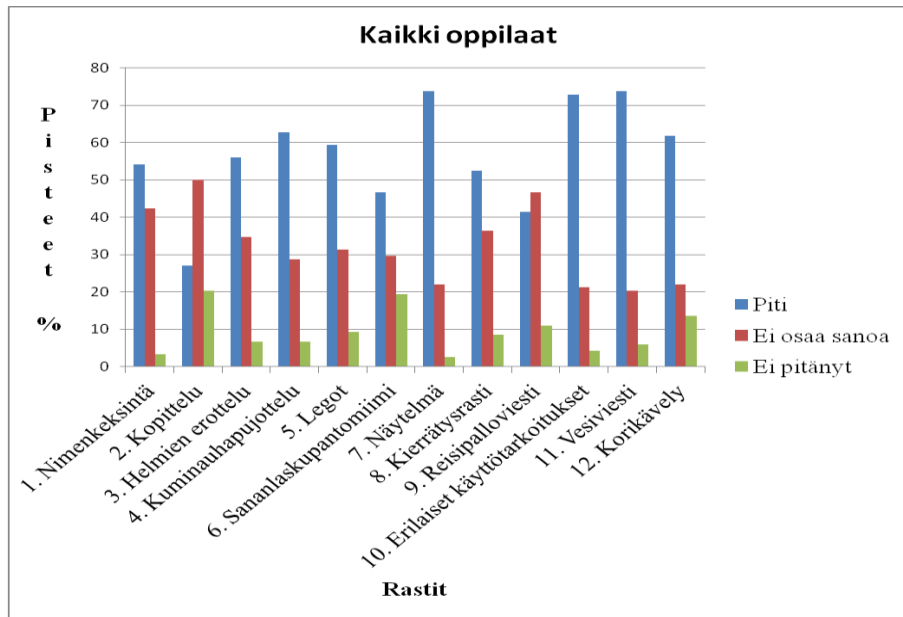
6 PALAUTE

Palautelomakkeen tekemisessä saimme vinkkejä rehtorilta, että palautelomakkeen tulisi olla lyhyt ja selkeä, jotta kaikki jaksaisivat niihin vastata. Suunnittelimme palautelomakkeen niin, että jokaiselle rastille tulee palaute sen mukaan pitikö oppilas siitä, oliko se oppilaan mielestä yhdentekevä vai eikö oppilas pitänyt siitä ollenkaan. Näitä havainnollistimme lomakkeessamme hymynaamojen avulla. Tunteita tulkitaan parhaiten kasvojen ilmeistä. Joillain oppilailla tunteiden tulkitseminen voi olla vielä hapa-roivaa, joten ilmekuva sekä tunteen selittäminen, tukevat toisiaan ja helpottavat lomakkeeseen vastaamista. (Linnilä 2011, 51.) Koska kilpailumme oli leikkimielinen, tahdoimme säilyttää saman leikkimielisyyden palautelomakkeessa. Tästä syystä suunnittelimme palautelomakkeen siten, ettemme käyttäneet lomakkeessa tuttuja valintoja kuten pidin, en osaa sanoa tai en pitänyt. Käyttämämme tekstit ovat kuitenkin näihin verrattavissa, joka helpotti meitä palautteiden tulkinnassa. Lomakkeessamme oli myös avoimia kysymyksiä, joissa tahdoimme vastauksia, mitä oppilaat pitivät Kaverikierroksesta, mikä oli kaikkein paras rasti ja mikä huonoin. Lopuksi jätimme tilaa vielä vapaalle sanalle, johon oppilaat saivat laittaa ajatuksiaan yleisesti Kaverikierroksen järjestelyistä sekä nostaa esiin parannusehdotuksia. Palautelomakkeen näkee kokonaisuudessaan liitteessä numero yksi.

Palautelomakkeita saimme takaisin 130 kappaletta. Näistä jouduimme hylkäämään 11 kappaletta tulkinnanvaraisuuden vuoksi. Tulosten analysoinnissa oli mukana 119 palautelomaketta. Mielestämme pystyimme turvaamaan oppilaiden anonyymisyyden hyvin opinnäytetyössämme. Emme pyytäneet nimiä palautelomakkeisiimme. Kuitenkin muutama oppilas oli luultavasti vahingossa kirjoittanut etunimensä palautelomakkeeseen. Emme kuitenkaan tunteneet Pulpin koulun oppilaita, joten etunimen paljastamisista huolimatta, tunnistamattomuus säilyi.

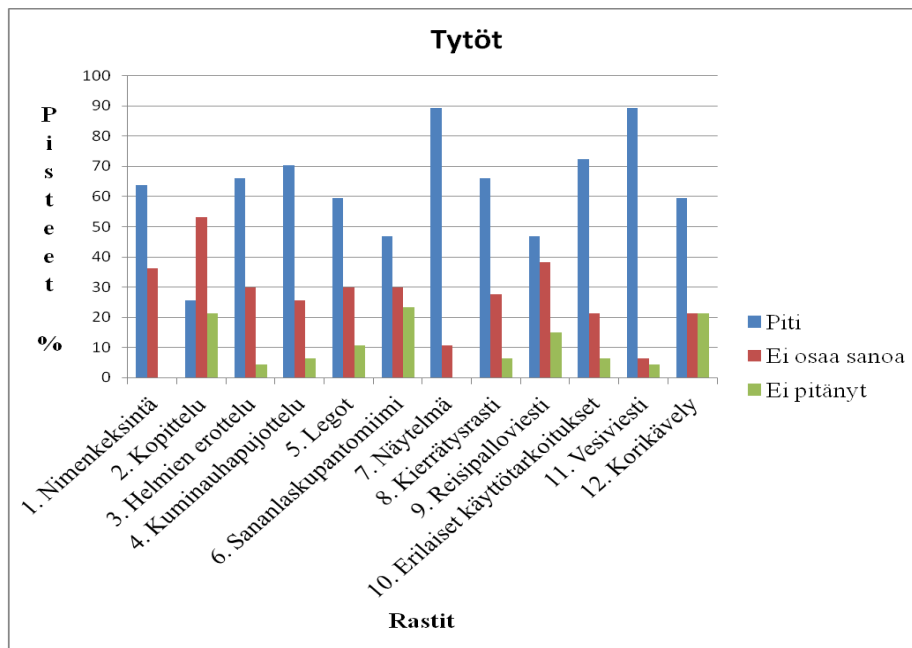
Eniten oppilaat pitivät näytelmärastista, vesiviestistä sekä erilaisista käyttötarkoituksista (kuva 4). Avoimissa kysymyksissä näytelmärastista pidettiin, koska ”sai jonkin hauskan roolin”, ”se oli hauska”, ja ”siinä sai näytellä”. Varsinkin viides- ja kuudesluokkalaisten palautteista huomasi, kuinka he ottivat koko ryhmän viihtymisen huomioon Kaverikierroksessa. Näissä palautteissa tuli esille näytelmärastin olleen paras,

koska ”kaikki oli mukana innolla”, ”kaikki nauro”, ”oltiin eniten yhteistyössä ryhmäläisten kanssa”, ”sai toimia ryhmänä” ja ”porukka sai lisää voimia henkisesti”. Vesiviesti sai saman verran kannatusta kuin näytelmätehtävä. Tästä pidettiin, koska ”sai olla tekemisissä veden kanssa”, oli kiva ja meni hyvin” ja ”vesiviesti oli paras rasti, koska olen aina halunnut tehdä sillein”. Erilaisista käyttötarkoituksista pidettiin, koska ”siinä sai käyttää luovuutta” ja ”se oli hauska”, ”oli hauskaa keksiä uusia käyttötarkoituksia.” Palautteista tuli hyvin esille, että nämä tehtävät olivat sellaisia, joissa tehtäville asettamamme tavoitteet toteutuivat. Vähiten oppilaat taas pitivät kopittelusta ja sananlaskupantomiiimi-rasteista. Kopittelu koettiin ”tylsäksi” ja ”yksitoikkoiseksi”. Sananlaskupantomiiimista kommentoitiin sen olevan ”liian vaikea ala-asteikäisille”, ”huono, siinä ei ollut mitään kivaa” ja ”se oli tylsä.” Kopittelu mainittiin kaikista useimmiten myös avoimissa kysymyksissä huonoimpana rastina. Sen sijaan vain harvat olivat maininneet sananlaskupantomiiimin erikseen huonoimmaksi rastiksi, mutta tilastollisesti tämä ei pärjännyt. Reisisalloviesti eivätkä nimenkeksintä herättäneet tunteita puolesta eikä vastaan. Muut rastit olivat saaneet keskinkertaisesti kannatusta. Avoimissa kysymyksissä tuli esille, kuinka oppilaat pitivät niistä rasteista, joissa kokivat olevansa hyviä tai joissa ryhmä oli pärjännyt hyvin. Vastaavasti taas niistä tehtävistä ei pidetty, jossa oppilaat eivät kokeneet pärjänneensä tai jossa ryhmä ei ollut onnistunut. Parin oppilaan suosikkirastin valintaan vaikutti se, että oma äiti/isä toimi rastihenkilönä. Tästä huomaa, kuinka tärkeää oppilaille on omien vanhempien osallistuminen tapahtumaan. Tarkastellessamme palautteita huomasimme suosikkirastien jakautuneen tasaisesti eri-ikäisten oppilaiden kesken. Meille tuli yllätyksenä viidesluokkalaisten poikien kohdalla, että he pitivät kovasti helmien erottelusta. Toisen luokan oppilaat taas eivät pitäneet reisisalloviestistä. Luulemme, että tämä rasti oli heille liian vaativa. Palautteissa mainittiin suosikkirasteiksi kaikki muut rastit paitsi nimenkeksintä. Mielestämme tämä kertoi siitä, että olimme onnistuneet suunnittelemaan tarpeeksi erilaisia tehtäviä, jotta jokaiselle löytyi mieleistä toimintaa.

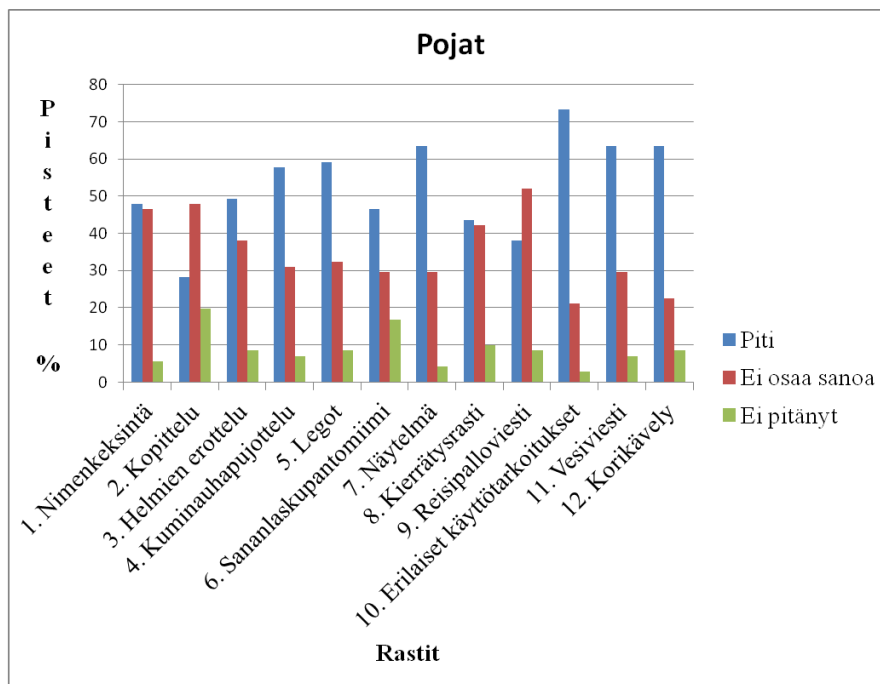
Kuva 4. Yhteenveto oppilaiden mielipiteistä.

Tyttöjen keskuudessa eniten kannatusta saivat näytelmä ja vesiviesti. Näytelmästä pidettiin, koska siinä ”sai nauraa ja eläytyä”. Vesiviestin yleisimmät sanalliset palautteet olivat, että ”se oli kiva ja hauska.” Kaaviota tarkastellessa huomaa suosituimman rastin sekä vähiten pidetyimmän rastin välillä olevan suuria eroja (kuva 5). Suosituimmista rasteista pitivät noin 90 % kaikista tytöistä. 20 % tytöistä ei pitänyt korikävelystä, kopittelusta ja sananlaskupantomiiimista. Vähiten pidettiin sananlaskupantomiiimista. Korikävely ja sananlaskupantomiiimi koettiin palautteiden mukaan liian vaikeiksi. Kopittelu oli monista liian tylsää.

Kuva 5. Tyttöjen mielipiteitä rasteista yhteenvetona

Poikien kohdalla ”suosikki- ja inhokkirastit” olivat jakautuneet tasaisemmin (kuva 6). Pojilla nousee ehdottomaksi ykköseksi erilaiset käyttötarkoitukset-tehtävärasti. Tästä rastista oli pitänyt yli 70 % kaikista pojista. Erilaiset käyttötarkoitukset rastista pidettiin, koska ”se oli hauska” ja ”oli hauska keksiä”. Muista rasteista oli pidetty tasaisemmin. Pojilla oli huomattavan paljon enemmän ”en osaa sanoa”-vastauksia kuin tytöillä. Toiseksi pidetyimpiä rasteja olivat näytelmä, vesiviesti ja korikävely. Vesiviestistä pidettiin, koska ”siinä tarvittiin nopeutta” ja ”siinä ei tarvinnut juosta.” Pojat olivat pitäneet korikävelystä hieman tyttöjä enemmän. Palautteiden mukaan korikävelystä tykättiin, koska ”se oli haastava” ja ”siinä oli paljon yhteistyötä”.

Kuva 6. Poikien mielipiteitä rasteista yhteenvetona

Avoimissa kysymyksissä kysyimme oppilailta, mitä mieltä he olivat Kaverikierrosta tapahtumasta. He saivat myös antaa järjestäjille palautetta vapaan sanan-muodossa. Tässä koonnissa yhdistimme näiden kysymysten vastaukset, sillä vastaukset olivat hyvin samankaltaisia. Monet kuudesluokkalaiset mainitsivat Kaverikierroksen olleen parempi kuin viime vuonna ja heille ryhmän kapteenina toimiminen oli mieluinen tehtävä. Tehtäviä pidettiin hauskoina ja sopivan vaativina. Joku toivoi Kaverikierroksesta pidempää, sillä olisi jaksanut vielä jatkaa. Jonkun toiveena taas oli Kaverikierroksen järjestäminen aamulla. Vanhimmat oppilaat mainitsivat tehtävien ohjeistusten olleen selkeitä. Monet nauttivat, kun sai olla erilaisten ihmisten kanssa ja kertoivat saaneensa Kaverikierroksen kautta uusia kavereita. Osa kuudesluokkalaisista pitivät siitä, ettei rasteille ollut jonoja. Joku tunnusti, että into alkoi kuudennen kerran jälkeen jo loppua. Osa viidesluokkalaisista taas olivat sitä mieltä, että jonot rasteille olivat liian pitkiä. Viidesluokkalaiset kehuivat rasteja todella kivoiksi ja mielenkiintoisiksi. Jonkun viidesluokkalaisen mielestä rastit olivat sopivia koulun pienimmillekin ja tästä oli tykätty. Vapaassa sanassa järjestäjät saivat paljon kiitosta. Jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut olivat Kaverikierroksen kanssa samoihin aikoihin ja tämä näkyi parin palautelomakkeen vapaa sana- kohdassa, jossa mainittiin pelitulokset, jotka olivat päättyneet Suomen eduksi.

Neljäs- ja kolmasluokkalaiset olivat vähäsanaisempia. Kaverikierros päivää kuvattiin sanoilla: ”ihan kiva.” Neljäsluokkalaiset pitivät Kaverikierroksesta, koska siinä oli haastavia rasteja ja koska silloin ei ollut muuta koulua. Joku ei pitänyt tapahtumasta lainkaan. Jotkut neljäsluokkalaiset pitivät rasteja liian helppoina ja toivoi niitä vaikeimmiksi. Järjestäjät saivat jälleen paljon kiitoksia Kaverikierroksen järjestämisestä. Kolmasluokkalaiset pitivät siitä, että rasteja oli paljon. Oma kiva ryhmä sai kehuja joiltain kolmas ja neljäsluokkalaisilta. Kaverikierroksen toivottiin jatkuvan myös ensi vuonna. Tapahtumaa pidettiin hyvänä ja kivana.

Koulun pienimmät oppilaat eli ensimmäisellä ja toisella luokalla olevat eivät juurikaan antaneet sanallista palautetta. Olimme tähän varautuneet ja yksi syy ottaa palautelomakkeisiin monivalintakysymyksiä oli juuri siinä, että saisimme pienimpiäkin oppilaiden mielipiteitä näkyviksi. Kaverikierrosta kuvattiin kivaksi, mahtavaksi ja ihanaksi. Joku toivoi seuraavaksi vuodeksi Kaverikierrokseen piirrosrastia. Vapaassa sanassa järjestäjille toivottiin ruusuja ja sitä, että ensi vuonna olisi korikävelyä.

7 POHDINTA

Päivä oli mielestämme onnistunut ja saimme heti tapahtuman jälkeen kiitosta panokestamme Kaverikierroksen järjestämiseen. Parempaa säätä ei olisi voinut ulkoilmatapahtumaan toivoa, saimme nauttia aurinkoisesta kevätsäästä. Lapset olivat iloisia ja tyytyväisiä erilaiseen koulupäivään. Pysyimme aikataulussa ja tehtävärastit olivat suunniteltu huolellisesti ja pituudeltaan sopiviksi. Tehtävärasteissa oli hyvin huomioitu lasten erilaiset ikätasot. Tähän saimme apua rehtorilta. Tehtävärastien vetäjät eli vanhemmat olivat tyytyväisiä, kun saivat valmiit tehtäväehdotukset päivää varten. Aiempiä vuosina tehtävien keksiminen on ollut heidän vastuullaan. Oli suuri kunnia olla mukana toteuttamassa juhlavuottaan viettävää Kaverikierrosta. Muutamassa palautteessa oppilaat mainitsivat saaneensa uusia ystäviä tapahtuman kautta. Olisi mielenkiintoista tietää, vieläkö tapahtumassa syntyneet ystävyydet ovat jatkuneet. Olisi myös mielenkiintoista kuulla innoittivatko meidän ehdottamamme rastit vanhempia suunnittelemaan uudenlaisia rasteja Kaverikierrokselle. Uskomme, että Kaverikierroksen kaltaisesta tapahtumasta hyötyisivät monet muutkin koulut. Tapahtuman järjestämiseen kannattaa nähdä vaivaa, sillä sen hyödyt ovat moninkertaiset vaivaan nähden. Tällaisessa tapahtumassa kodin ja koulun yhteistyö on luontevaa.

7.1 Opinnäytetyöprosessi ja oma oppiminen

Miettiessämme opinnäytetyötä meille oli selvää, että tahdomme molemmat työskennellä tulevaisuudessa lasten ja nuorten kanssa. Suunnitteluvaiheessa mielessämme oli jo toiminnallinen opinnäytetyö. Kysyimme Pulpin koulun rehtorilta, olisiko heillä tarjota meille opinnäytetyön aihetta. Pulpin koulu sijaitsee Joutsenossa, Lappeenrannan kaupunginosassa. Pulpin koulu on Miran entinen alakoulu, jonka johdosta oli luontevaa kysyä opinnäytetyön aihetta kyseisestä paikasta. Iloksemme meille ehdotettiin Kaverikierroksen järjestämistä. Toimintaympäristö sekä osa kouluntyöntekijöistä olivat Miralle entuudestaan tuttuja. Tämä helpotti osaltaan opinnäytetyön suunnittelua sekä toteutusta.

Tämän tapaamisen jälkeen aloitimme tehtävärastien suunnittelun. Suunnitteluvaiheessa teimme opinnäytetyötämme innolla. Rastit syntyivät helposti. Tähän varmasti vaikutti molempien tausta toiminnanohjaamisesta niin seurakunnan leiriohjaajan tehtävistä kuin tutor-toiminnasta. Rasteja suunniteltaessa suurin huomiomme kiinnittyi rasti-tehtävissä niiden vaativuustasoon. Osa rasteista suunniteltiin, siten että pienimmätkin oppilaat pystyivät ne suorittamaan ja näin saada onnistumisen kokemuksia. Osa taas suunniteltiin tarkoituksella vaativiksi, jotta yhteistyö oli väistämätöntä tehtävän suorittamiseksi. Näin vanhemmat oppilaat saivat tehtäviltä tarvitsemaansa haasteellisuutta.

Yksi perusopetuksen tärkeimmistä taidoista on lukutaidon oppiminen (Ahonen, Aro, Lamminmäki & Närhi 1997, 43). Koska Kaverikierros järjestettiin lukuvuoden lopussa, uskoimme pienimpienkin oppilaiden jo osaavan lukea. Tämän vuoksi Kaverikierroksessa oli mukana myös rasteja, joissa tarvittiin lukutaitoa. Tehtäviä suunnitellesamme mietimme tehtäviä siltä pohjalta, mistä tykkäsimme joko lapsena tai mistä pidimme nyt. Osa tehtävistä olimme jo aiemmin ohjanneet ja ajattelimme niiden olevan sopivia tähän tapahtumaan. Lapsuudesta tuttuja tehtäviä olivat reisipalloviesti, helmi-en erottelu ja vesiviesti. Ohjauskokemusta meillä oli näytelmästä, korikävelystä, sananlaskupantommiimista, legoista ja kuminauhapujottelusta. Olimme ohjanneet näitä rasteja huomattavasti vanhemmille henkilöille, mutta ajattelimme rastien toimivan myös lasten kanssa hieman sovellettuina. Jälkeenpäin ajateltuna, olimme oikeassa ja rastit toimivat kaverikierroksella oivallisesti.

Opinnäytetyön kannalta rastien suunnittelussa teimme suuren virheen. Meidän olisi kannattanut miettiä tehtävärasteja tarkemmin teoriapohjan kuin omien mieltymysten

mukaan. Nyt aikaa kului teorian tiedon löytämiseen ja hankkimiseen huomattavasti enemmän kuin, jos teoriatausta olisi ollut mietittynä etukäteen. Myös koko opinnäytetyön kirjoittamisessa meidän olisi kannattanut selkiyttää opinnäytetyömme teoreettista viitekehystä. Jälkikäteen tarkastellessamme tehtävärasteja, olimme kuitenkin onnistuneet valitsemaan tehtäviä, jotka auttoivat ryhmäytymisessä ja joiden avulla saimme (toivottavasti) lisää yhteisöllisyyttä kouluun, joka olikin päätavoitteemme. Tehtävärastien kautta vahvistimme myös yksilön omaa kehitystä, ei pelkästään vuorovaikutusta tai ryhmäytötaitoja. Tehtävien kautta yksilö sai harjaannusta mielikuvituksen käyttämisestä, luovuudesta, vastuunkantamisesta, liikunnasta ja ongelmanratkaisusta.

Kaverikierros-tapahtumaan panostimme parhaamme mukaan ja se sujuikin hienosti. Rupesimme kirjoittamaan opinnäytetyötä vasta tapahtuman jälkeen, joka osoittautui odotettua työläämmäksi. Motivaatio opinnäytetyön tekemiseen oli aaltoilevaa. Noin puolessa välissä opinnäytetyömme kirjoitusprosessia pidimme pidemmän tauon. Tämä oli tarpeellista, sillä tauon jälkeen opinnäytetyön kirjoittamiseen tuli uutta intoa. Hankalaksi koimme myös sen, että asumme eri paikkakunnilla ja pääsimme tapaamaan toisiamme harvemmin. Molemmat myös olivat kokoaikaisesti töissä koko opinnäytetyöprosessin ajan, joka vaikeutti aikataulujen yhteensovittamista. Koimme molemmat, että rauhallisempi opinnäytetyön työstäminen sopi meille paremmin, jotta kummallekin jäisi myös omaa vapaa-aikaa. Opinnäytetyön kirjoituksen alkuvaiheessa jaioimme työtä tasapuolisesti molemmille, mutta motivaatio- ja aikapulan takia kumpikaan ei saanut yksinään aikaiseksi tarpeeksi. Siirryimme siis tekemään opinnäytetyötä niin, että molemmat olivat läsnä. Tämä hidasti opinnäytetyön syntymistä. Tämän opinnäytetyöprosessina aikana olemme huomanneet kärsivällisyyden, pitkäjänteisyyden ja kyvyn tehdä kompromissejä kasvaneen.

Opinnäytetyöstämme opimme paljon tapahtumien järjestämisestä ja organisoinnista. Kummallakaan meillä ei ollut aikaisempaa kokemusta tapahtumanjärjestämisestä näin suurelle joukolle. Oma osuutemme Kaverikierroksessa oli aika pieni, mutta merkittävä. Saimme seurata kuitenkin sivusta, mitä kaikkea täytyy ottaa huomioon suurta tapahtumaa järjestettäessä. Erityisesti huomiomme kiinnittyi siihen, kuinka tärkeää tiedonkulku on tällaista tapahtumaa järjestettäessä. Opimme opinnäytetyötä tehdessä enemmän myös pääteemoistamme kouluikäisen kehitysvaiheista, ryhmäprosessista ja ryhmäytymisestä, sosiaalisesta pääomasta ja yhteisöllisyydestä.

7.2 Parannusehdotukset

Paremmän kokonaiskuvan päivän onnistumisesta olisimme saaneet, jos olisimme kysyneet kirjallista palautetta tehtävärastien sujumisesta ja toteutuksesta kaikilta rastienvetäjiltä eli vanhemmilta. Nyt meillä on tiedot vain luokkatovereidemme vetämän rastin onnistumisesta (kierrätysrasti) sekä tehtävärastista, jonka itse pidimme (näytelmä-rasti). Ehdottaisimme myös tapahtuman järjestämistä syksyksi, jolloin kouluvuosi on vasta alussa. Näin Kaverikierros tutustuttaisi oppilaita toisiinsa jo kouluvuoden alussa. Tämä myös tukisi Kaverikierroksessa syntyneiden uusien kaverisuhteiden jatkumista. Syksyn alussa pienimpien oppilaiden sosiaalisissa, kognitiivisissa ja emotionaalisissa taidoissa on vielä suuria eroja. Tämä voi vaikeuttaa tehtävien suunnittelua, muttei tee siitä kuitenkaan mahdotonta. Olisi myös mielenkiintoista tietää, kuinka ensimmäisen luokan oppilaiden mielipiteet Kaverikierroksesta muuttuvat vuosien saatossa.

LÄHTEET

- Aho, S. & Laine, K. 2004. Minä ja muut – kasvaminen sosiaaliseen vuorovaikutukseen. Helsinki: Otava.
- Ahonen, T., Aro, M., Lamminmäki, T., Närhi, V. 1997. Koulutulokkaiden kognitiiviset taidot. Teoksessa: Lamminmäki T. & Meriläinen, L. (toim.) Onnistunut aikalisäkokemuksia koululykkäyksestä. Jyväskylä: Atena kustannus Oy
- Arajärvi, T. 1988. Tasapainoinen lapsuus. Juva: WSOY.
- Dunderfelt, T. 2011. Elämänkaaripsykologia. Helsinki: WSOYpro Oy.
- Gretschel, A. & Kiilakoski, T. 2012. Demokratiaoppitunti- Lasten ja nuorten kunta 2010-luvun alussa. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Helsinki: Hakapaino.
- Laakso, L., Nupponen, H. & Telama, R. 2007. Liikunnan merkitys kouluikäisen elämässä. Teoksessa: Heikinaro-Johansson, P. & Huovinen, T. (toim.) Näkökulmia liikuntapedagogiikkaan. Helsinki: WSOY.
- Harisalo, R. & Miettinen, E. 2010. Luottamus – pääomien pääoma. Tampere: Tampereen Yliopisto paino Oy.
- Heikkilä, K. 2002. Tiimit -avain uuden luomiseen. Jyväskylä: Talentum Media Oy.
- Hiltunen, P. 1991. Yhteenveto 7-9-vuotiaan kehityspiirteistä. Teoksessa: Karvinen, J, Hiltunen, P. & Jääskeläinen L. (toim.) Lapsi ja urheilu. Keuruu: Otava.
- Himberg, L. & Jauhiainen, R. 1998. Suhteita -minä, me ja muut. Porvoo: WSOY.
- Jauhiainen, R. & Eskola, M. 1994. Ryhmäilmiö. Juva: WSOY.
- Kinnunen, S. 2001. Keskilapsuuden tärkeät vuodet -valmistautuminen murrosikään. Juva: WS Bookwell.

- Kortteinen, M. 2000. Kohti 2000-luvun sosiaalitieteellistä ajattelua. Keskustelua Anthony Giddensin kanssa. Teoksessa: Hoikkala, T., Roos, J-P. (toim.) 2000-luvun elämä – sosiologisia teorioita vuosituhatosen vaihteesta. Helsinki: Gaudeamus.
- Kronqvist, E. & Pulkkinen, M. 2007. Kehityspsykologia – matkalla muutokseen. Helsinki: WSOY.
- Launonen, L., Pulkkinen, L. (toim.) 2004. Koulu kasvuyhteisönä. Kohti uutta toimintakulttuuria. Jyväskylä: PS kustannus.
- Linnilä, M. 2011. Kumpi on valmis-lapsi vai koulu? Mediapinta 2011.
- Linnilä, M-L. 1997. Kouluvalmius ja vanhempien asiantuntijuus. Teoksessa: Lammimäki, T., Meriläinen, L. (toim.) Onnistunut aikalisä- kokemuksia koululykkäyksestä. Jyväskylä: Atena kustannus Oy
- Lähteenoksa, M. 2008. Viisas arki- opas yhteisöllisyyteen. Helsinki: Like.
- Mokka, S., Neuvonen, A. 2006. Yksilön ääni- Hyvienvointivaltio yhteisöjen ajalla. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Määttä, P., Rantala, A. 2010. Tavallisen erityinen lapsi- yhdessä tekemisen toimintamalleja. Juva: PS-kustannus.
- Pessi, A. & Seppänen, M. 2011. Yhteisöllisyys. Teoksessa: Saari, J. (toim.) Hyvinvointi –Suomalaisen yhteiskunnan perusta. Vilna: Gaudeamus.
- Pulkkinen, L. 2002. Mukavaa yhdessä –sosiaalinen alkupääoma ja lapsen sosiaalinen kehitys. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.
- Raina, L., Haapaniemi, R. 2007. Yhteisöllinen pedagogia-”ettei tarvitse tehdä yksin”. Tallinna: Arator Oy
- Sinivuori, P., Sinivuori, T. 2000. Esiripusta aplodeihin: Opas harrastajateatteriohjaajille ja ilmaisukasvattajille. Jyväskylä: Atena kustannus Oy.

Kosketuksen merkitys. Koponen, Jukka 2009. Kasvatustieteen pro gradu-tutkielma. Jyväskylän yliopisto, Opettajankoulutuslaitos. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/23026/URN:NBN:fi:ju-201003101311.pdf?sequence=1>. [Viitattu 11.2.2013].

Koulupudokas. Tilastokeskuksen Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.stat.fi/meta/kas/koulupudokas.html>. [Viitattu 11.2.2013].

Lappeenrannan karttapalvelu. Lappeenrannan Internet-sivut. Saatavissa: <http://kartta.lappeenranta.fi/>. [Viitattu 4.12.2012].

Miljoonia koppeja, Etelä-Karjala, 8.-11.5.2012. Miljoonia koppeja-projektin Internet-sivut. Saatavissa: http://www.miljooniakoppeja.net/?page=info&head=Projekti-info&projektiid=2012_lappeenranta&pval=1. [Viitattu 26.8.2012].

Tilastokeskus 2010. Mitä on sosiaalinen pääoma? Tilastokeskuksen Internet-sivut. Päivitetty 17.11.2010. Saatavissa: <http://www.stat.fi/tup/sospo/kasite.html>. [Viitattu 7.3.2013].

Opetushallituksen 2004. Perusopetuksen tehtävä. Opetushallituksen Internet-sivut. Saatavissa: http://www.oph.fi/saadokset_ja_ohjeet/opetussuunnitelmien_ja_tutkintojen_perusteet/perusopetus. [Viitattu 2.11.2012]

Ryhmät. Sosiaalipsykologian peruskurssi. Tampereen yliopiston täydennyskoulutuksen Internet-sivut. Saatavissa: <http://www.uta.fi/avoinyliopisto/arkisto/sosiaalipsykologia/ryhmat.html>. [Viitattu 2.11.2012.]

Yhteisöllisyyden periaatteet. Terveiden ja hyvinvointilaitoksen Internet-sivut. Saatavissa: http://www.thl.fi/fi_FI/web/kasvunkumppanit-fi/tyon/periaatteet/yhteisollisyys. [Viitattu 16.9.2012].

Yhteisöllisyys lapsen näkökulmasta. Terveiden ja hyvinvointilaitoksen Internet-sivut. Saatavissa: http://www.thl.fi/fi_FI/web/kasvunkumppanit-fi/tyon/periaatteet/yhteisollisyys. [Viitattu 16.9.2012].

LIITE 1

Palaute Kaverikierrroksesta

Luokka: _____

Sukupuoli: Tyttö Poika

Rastita kuvaavin vaihtoehto.

Jee! Tosi kiva rasti! No, enpä nyt tiedä.. Tosi tylsä! En tykännyt.

1. Nimenkeksintä			
2. Kopittelu			
3. Helmien erottelu			
4. Kuminahapujottelu			
5. Legot			
6. Sananlaskupantomiiimi			
7. Näytelmä			
8. Kierrätysrasti			
9. Reisipalloviesti			
10. Erilaiset käyttötarkoitukset			
11. Vesiviesti			
12. Korikävely			

Mitä pidit Kaverikierrros-tapahtumasta?

Mikä oli mielestäsi paras rasti ja miksi?

Mistä rastista taas et pitänyt? Minkä takia?

Vapaa sana (terveisinä järjestäjille, ruusuja ja risuja yms.) Voit jatkaa paperin toiselle puolelle →

SANKARITARINA METSÄSSÄ

Kaikki sanat, jotka on kirjoitettu isolla ovat näyteltäviä rooleja, joihin valitsimme esittäjät ryhmästä.

METSÄSSÄ on pimeä yö. Tuuli puhaltaa ja PUU huojuu voimakkaasti puolelta toiselle pitäen samalla äänestä suhinaa.

Yhtäkkiä PÖLLÖ lentää PUUN ohi ja kaartelee vaanivana ilmassa. PÖLLÖ kuulee metsästä ääniä ja se lennähtää pikaisesti PUUN oksalle istumaan. PÖLLÖ katselee tarkkaavaisesti ympärilleen ja huhuilee äänekkäästi.

PÖLLÖ lopettaa huhuilemisen, kun isokokoinen MIES saapuu PUUN vierelle kantaen selässään painavaa TELTTAA. MIES laskee TELTAN maahan ja rupeaa etsimään sopivaa leiripaikkaa.

MIES päättää kasata TELTAN PUUN viereen ja aloittaa tarmokkaasti kasaamisen. Koska tuulee voimakkaasti ja PUUN oksat taipuvat MIESTÄ kohden, on MIEHELLÄ vaikeuksia saada TELTTA pysymään kasassa. MIES kuitenkin onnistuu ja ihailee aikaansaannostaan tyytyväisenä. MIES haukottelee, tekee muutaman venytysliikkeen ja kömpii TELTTAAN nukkumaan.

Samaan aikaan NAINEN lähestyy PUUN alla olevaa TELTTAA ulkoiluttaen isokoista KOIRAANSA. KOIRA viuhuttaa itseään joka paikkaan ja NAINEN seuraa tarkkaavaisesti mitä se tekee. KOIRA nuuhkii ensin TELTTAA ja alkaa sen jälkeen kuopimaan maata PUUN juurelta ja nostaa sitten takajalkansa tehden tarpeensa PUUN juurelle. Sen jälkeen KOIRA hyppii PUUN runkoa vasten haukkuen latvalla istuvaa PÖLLÖÄ. PÖLLÖ lähtee peloissaan lentoon ja KOIRA rupeaa jahtaamaan sitä.

Sillä välin ROSVO ilmestyy NAISEN taakse. ROSVO hyökkää NAISEN kimppuun takaa päin ja alkaa hurja kamppailu elämästä ja kuolemasta. ROSVO kaataa NAISEN alleen ja NAINEN rupeaa kirkumaan hätääntyneesti.

MIES TELTASSA herää NAISEN huutoihin ja kömpii TELTASTA ulos. MIES rientää NAISEN avuksi ja samalla KOIRA jättää PÖLLÖN rauhaan, juoksee ROSVON viereen ja puree raivokkaasti ROSVOA lahkeesta.

Kahakka on kovimmillaan, kunnes pelottava POLIISI saapuu pamppua pyöritellen paikalle. POLIISI pamputtaa ROSVOA ja laittaa hänet käsirautoihin. ROSVO yrittää rimpuilla, mutta POLIISI saa talutettua hänet pois paikalta.

NAINEN kiepsahtaa kiitollisena hänet pelastaneen MIEHEN kaulaan. Sen pituinen se.

Tytöt 1lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	4	5	
2. Kopittelu	2	2	5
3. Helmien erottelu	7	2	
4. Kuminahapujottelu	7	2	
5. Legot	5	2	2
6. Sananlaskupantomiimi	5	1	3
7. Näytelmä	8	1	
8. Kierrätysrasti	6	2	1
9. Reisipalloviesti	4	4	1
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	4	3	2
11. Vesiviesti	8	1	
12. Korikävely	3	2	4
Yhteensä	63	27	18

Pojat 1lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	5	5	1
2. Kopittelu	5	4	1
3. Helmien erottelu	5	5	
4. Kuminahapujottelu	6	3	1
5. Legot	6	5	
6. Sananlaskupantomiimi	6	1	3
7. Näytelmä	8	2	
8. Kierrätysrasti	5	4	1
9. Reisipalloviesti	5	5	
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	8	2	
11. Vesiviesti	7	2	1
12. Korikävely	7	2	1
Yhteensä	73	40	9

Tytöt 2lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	3	4	
2. Kopittelu	3	1	3
3. Helmien erottelu	4	1	2
4. Kuminauhapujottelu	4	1	2
5. Legot	5		2
6. Sananlaskupantomiimi	3	2	2
7. Näytelmä	6	1	
8. Kierrätysrasti	4	2	1
9. Reisipalloviesti	1	2	4
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	5	1	1
11. Vesiviesti	5	1	1
12. Korikävely	4	1	2
Yhteensä	47	17	20

Pojat 2lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	5	2	
2. Kopittelu	5	1	1
3. Helmien erottelu	3	3	1
4. Kuminauhapujottelu	5	2	
5. Legot	5	2	
6. Sananlaskupantomiimi	4	3	
7. Näytelmä	4	3	
8. Kierrätysrasti	5	2	
9. Reisipalloviesti	2	3	2
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	7		
11. Vesiviesti	4	2	1
12. Korikävely	5		2
Yhteensä	54	23	7

Tytöt 3lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	5	2	
2. Kopittelu	2	5	
3. Helmien erottelu	4	3	
4. Kuminauhapujottelu	6	2	
5. Legot	4	3	
6. Sananlaskupantomiimi	3	3	1
7. Näytelmä	5	2	
8. Kierrätysrasti	4	3	
9. Reisipalloveiesti	3	3	1
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	5	2	
11. Vesiviesti	7		
12. Korikävely	6	1	1
Yhteensä	54	29	3

Pojat 3lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	6	5	1
2. Kopittelu	2	6	4
3. Helmien erottelu	4	7	
4. Kuminauhapujottelu	6	3	2
5. Legot	4	3	4
6. Sananlaskupantomiimi	4	4	4
7. Näytelmä	7	4	
8. Kierrätysrasti	4	4	2
9. Reisipalloveiesti	4	6	2
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	9	2	
11. Vesiviesti	7	4	2
12. Korikävely	7	2	
Yhteensä	64	50	21

Tytöt 4lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	8	3	
2. Kopittelu	3	6	2
3. Helmien erottelu	8	3	
4. Kuminauhapujottelu	7	4	
5. Legot	5	5	1
6. Sananlaskupantomiimi	4	4	3
7. Näytelmä	10	1	
8. Kierrätysrasti	8	3	
9. Reispalloviesti	5	5	1
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	9	2	
11. Vesiviesti	10		1
12. Korikävely	6	2	3
Yhteensä	83	38	11

Pojat 4lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	5	8	2
2. Kopittelu	1	8	5
3. Helmien erottelu	6	6	3
4. Kuminauhapujottelu	4	9	2
5. Legot	9	5	2
6. Sananlaskupantomiimi	4	3	4
7. Näytelmä	6	6	3
8. Kierrätysrasti	4	7	4
9. Reispalloviesti	3	11	1
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	10	3	2
11. Vesiviesti	8	6	1
12. Korikävely	8	4	3
Yhteensä	68	76	32

Tytöt 5lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	3	1	
2. Kopittelu	2	2	
3. Helmien erottelu	3	1	
4. Kuminauhapujottelu	1	3	
5. Legot	3	1	
6. Sananlaskupantomiimi	0	2	2
7. Näytelmä	4		
8. Kierrätysrasti	3	1	
9. Reisipalloviesti	3	1	
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	2	2	
11. Vesiviesti	4		
12. Korikävely	2	2	
Yhteensä	30	16	2

Pojat 5lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	6	9	
2. Kopittelu	4	10	
3. Helmien erottelu	9	3	2
4. Kuminauhapujottelu	11	3	
5. Legot	11	4	
6. Sananlaskupantomiimi	8	7	
7. Näytelmä	11	4	
8. Kierrätysrasti	9	6	
9. Reisipalloviesti	6	9	
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	10	5	
11. Vesiviesti	11	4	
12. Korikävely	11	4	
Yhteensä	107	68	2

Tytöt 6lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	7	2	
2. Kopittelu	0	9	
3. Helmien erottelu	5	4	
4. Kuminauhapujottelu	8		1
5. Legot	6	3	
6. Sananlaskupantomiiimi	7	2	
7. Näytelmä	9		
8. Kierrätysrasti	6	2	1
9. Reispalloviesti	6	3	
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	9		
11. Vesiviesti	8	1	
12. Korikävely	7	2	
Yhteensä	78	28	2

Pojat 6lk	Piti	Ei osaa sanoa	Ei pitänyt
1. Nimenkeksintä	7	4	
2. Kopittelu	3	5	3
3. Helmien erottelu	8	3	
4. Kuminauhapujottelu	9	2	
5. Legot	7	4	
6. Sananlaskupantomiiimi	7	3	1
7. Näytelmä	9	2	
8. Kierrätysrasti	4	7	
9. Reispalloviesti	7	3	1
10. Erilaiset käyttötarkoitukset	8	3	
11. Vesiviesti	8	3	
12. Korikävely	7	4	
Yhteensä	84	43	5